І чужому научайтесь,
Й свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Адреса Редакції і Адміністрації: 'Svoboda', 81-83 Grand St., Jersey City, N. J.
Тел: HEnderson 4-0237
УНС: HEnderson 5-8740

РІК LXIV. Ч. 65. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 5-го КВІТНЯ 1957 П'ЯТЬ ЦЕНТІВ — FIVE CENTS JERSEY CITY and NEW YORK. FRIDAY, APRIL 5, 1957 No. 65. VOL. LXIV.

ПРЕЗИДЕНТ НАЗИВАЄ НІСЕНІТНИЦЕЮ ВІСТКИ ПРО ЙОГО БАЖАННЯ РЕЗИҐНУВАТИ

АЙЗЕНГАВЕР НЕ БАЧИТЬ МОЖЛИВОСТИ БІЛЬШОЇ РЕДУКЦІЇ БЮДЖЕТУ; БУРДЖЕС ТВЕРДИТЬ, ЩО БЮДЖЕТ МОЖНА ЗМЕНШИТИ НА ДВА БІЛЬЙОНИ ДОЛЯРІВ.

Вашинґтон. — На запит одного з журналістів, чи відповідають правді вістки, подавані часописами на протязі останнього тижня, що през. Айзенгавер призадумується над справою резиґнації і хотів би, якщо б дозволяла на це ситуація у світі, відійти з свого уряду та передати урядування віце-президентові Ніксонові, заявив през. Айзенгавер, що в цих повідомленнях немає ні слова правди і що вони є найгіршими нісенітницями, що їх колинебудь чув. Такі фальшиві повідомлення — підкреслив Президент — суперечать його основним принципам чесности і гідности. Стверджуючи це, през. Айзенгавер пригадав журналістам під час своєї пресової конференції, що він погодився кандидувати на другу каденцію тільки тоді, як лікарі визнали, що його фізичний стан дозволяє йому продовжувати виконування президентських обов'язків на дальших 5 до 10 років. Президент рішений витримати на своєму становищі до кінця і не може собі уявити, звідки і хто міг поширити нісенітні сплітки про його бажання резиґнувати. Водночас із цим през. Айзенгавер дав вичерпну відповідь на запити журналістів в справі його заступництва на випадок його нездатности виконувати тимчасово покладені на нього обов'язки. Розв'язкою цієї справи займається тепер спеціяльна конґресова комісія, яка обмірковує проєкт конституційного доповнення, яке встановляло б, хто має вирішувати нездатність Президента виконувати його обов'язки. За словами Президента, виконування віце-президентом обов'язків Президентів мало б бути тільки тимчасовим, доки Президент не виздоровіє і не зможе знову перейняти свого урядування. Пропозиція ухвалення в цій справі спеціяльного доповнення до конституції, висловлена генеральним прокуратором Бравнеллом, є тільки суґестією, що її Конґрес може прийняти або відкинути. — В дальшому ході пресової конференції през. Айзенгавер обговорив справу редукції бюджету, заявляючи, що він не бачить можливости зменшити його на два більйони долярів. Поставлені урядом завдання і в краю і закордоном такі важливі для добробуту й оборони країни, що не може бути й мови про зменшення фондів призначених на здійснення цих завдань. В той час, як Президент оспорював рішуче можливість зменшення бюджету, асистент секретаря скарбу Бурджес заявив членам сенатської фінансової комісії, що цьогорічний бюджет можна зменшити і то на суму від двох до трьох більйонів долярів.

Палата Репрезентантів домагається ухвалення законопроєкту про охорону громадянських прав

Вашинґтон. — Палата Репрезентантів хотіла б ухвалити законопроєкт про охорону громадянських прав, але не може вести нарад над цією справою, бо законопроєкт знаходиться в Комісії Правил, голова якої противиться ухваленню цього законопроєкту і не пересилає його до повної Палати. Правнича Комісія Палати Репрезентантів вже ухвалила цей законопроєкт, бо на її думку, треба нового закону, який охороняв би громадянські права, бо дотеперішні закони не всилі цього зробити. Але 8 конґресменів в цій комісії склали заяву меншости, в якій твердять, що не треба нового закону, бо теперішні закони достатньо оберігають права американських громадян. Конґресмен Джеймс Рузвелт заявив, що вніс резолюцію, в якій домагається, щоб Комісія Правил переслала законопроєкт до Палати, бо інакше він збере 218 підписів на петиції, і тоді комісія мусітиме це зробити.

Не зменшено реченця вишколу морської піхоти

Вашинґтон.—Команда Корпусу Морської Піхоти повідомляє, що вона не зменшує речення вишколу своїх резервістів, як це зробила армія, що тим добровольцям, які зголосяться до шестимісячного вишколу, зменшила час належання до резерви до 3-ох років, замість дотеперішніх 7 років і 6-ох місяців. Вояки морської піхоти, які зголосяться до служби в резерві в віці від 17-ох до 18.5 року, належатимуть до резерви впродовж 7 років і 6-ох місяців. Але ті вояки морської піхоти, які зголосяться до служби в віці від 18.5 до 21-го року, належатимуть до резерви впродовж п'ятьох років і 6-ох місяців. Команда Корпусу Морської Піхоти не повідомила, чому вона не скорочує часу вишколу своїх резерв.

В АМЕРИЦІ

● **Крайовий Інститут Здоров'я** повідомляє, що минулого року зужили 12 більйонів аспіринових таблеток загальною вагою 6,000 тонн. Цей популярний лік зменшує гарячку і допомагає організмові поборювати ревматизм.

● **Пресовий секретар Білого Дому,** Джеймс С. Гаґерті, заявив журналістам, що редактор щоденника „Ди Атланта Конститюшен" Ралф МекҐілл видрукував у своєму часописі „нісенітницю" про те, що президент Айзенгавер має нібито зрезиґнувати, щоб віце-президент Ричард М. Ніксон міг обняти його пост. Сам МекҐілл, зателефонувавши до Білого Дому, признався, що його інформації не правдиві.

● **Сенатська Комісія** Внутрішніх Справ ухвалила $5,000,000 на те, щоб викупити від індіянського племени „кров" у стейті Монтана землю, на якій мають побудувати греблю. Департамент внутрішніх справ пропонував видати на цю ціль тільки 2,500,000 долярів.

● **Секретар Білого Дому** Дж. С. Гаґерті заявив, що керівники таємної поліції, яка відповідає за безпеку президента, перевели слідство, з яких причин і в яких обставинах шофер Айзенгавера, аґент цієї поліції, віз цими днями Президента із недозволеною швидкістю 70 миль на годину.

● **П'ять ветеранів** Корейської війни, які потерпіли під час летунської катастрофи у 1953 році, дістали відшкодування в сумі 233,000 долярів. Найбільше відшкодування становить $75,000, а найменше — $8,000.

● **Секретар армії** Вільям М. Брокнер передав Почесну Медалю вдові по полковнику Джанові Ю. Д. Пейджові, який 6 років тому згинув у Кореї, допомагаючи воякам морської піхоти вирватися з комуністичної засідки. Це 78-ий вояк, який дістав Почесну Медалю за війну в Кореї. Команда фльоти роздала 8 таких відзначень, морської піхоти — 42, а летунська — 4.

Можливі драстичні обмеження в доставі пошти

Вашинґтон. — Генеральний поштмайстер Артур Е. Соммерфілд зізнав на Комісії Видатків, що він мусітиме вже в найближчу суботу, це значить 6-го квітня драстично обмежити доставу поштових пересилок, якщо Конґрес не ухвалить для поштового уряду 47,000,000 долярів, які треба видати ще до кінця червня цього року. Комісія признала для поштового уряду тільки 17,000,000 долярів, і конґресмен Дж. В. Гері заявив, що сам Соммерфілд повинен вирішити, які праці в поштовому уряді обмежити, щоб обійтися без більших фондів. Соммерфілд заявив, що мусітиме скасувати доставу пошти в суботу, а також обмежити доставу поштових посилок до одного разу денно в промислових міських районах, де досі доручували пошту два рази на день. Соммерфілд заявив, що скличе пресову конференцію, на якій докладніше вияснить цю справу.

Уперше в історії ЗДА жінка секретаркою Білого Дому

Вашинґтон. — Президент Айзенгавер промовляв на річній Конференції Республіканських Жінок і повідомив 1,500 делеґаток, що найменував на секретарку Білого Дому пані Анні Вільямс Вітон. Це буде перша жінка-секретарка в Білому Домі в дотеперішній історії ЗДА. Вона займе становище, опорожнене після резиґнації асистента секретаря Білого Дому Мирri Снайдера. Пані Вітон була присутня на цій конференції, де працювала як пресова жіноча референтка Республіканського Крайового Комітету. Після цього повідомлення вона сфотографувалася разом із Президентом, а пізніше відбула першу пресову конференцію з журналістами впродовж своєї 30-річної журналістичної праці. Вона заявила, що має „понад 60 років, і що її улюбленим зайняттям — є куховарство, і що вона любить також подорожувати літаком." Вона довідалася про своє найменування на годину перед повідомленням Президента. Своє нове становище вона обійме 1-го травня. Як пресова референтка в Республіканському Крайовому Комітеті, вона діставала 7,800 долярів річно. Вона не знає, яка буде її платня в Білому Домі. Її попередник Снайдер діставав річно 18,000 долярів.

Уряд за приналежність ЗДА до Організації для Торговельної Співпраці

Вашинґтон. — Президент Айзенгавер вислав окреме звернення до Конґресу, в якому закликає Палату Репрезентантів і Сенат, щоб ухвалили законопроєкт про приналежність ЗДА до міжнародної Організаці для Торговельної Співпраці. Ця організація має на цілі полегшувати торгівлю між державами. Айзенгавер ще в минулому році домагався, щоб ЗДА стали членом цієї організації, але Конґрес не прийняв відповідного законопроєкту. Цього року Президент заявив Конґресові, що ЗДА мали б користі з приналежности до Організації для Торговельної Співпраці, бо в ній могли б краще дбати про те, щоб держави, які торгують із цією країною, точно виконували свої торговельні зобов'язання.

Труман твердить, що число славних сенаторів куди більше від п'ятьох

Вашинґтон. — Колишній президент Геррі С. Труман відвідав Вашинґтон, де розмовляв із своїми приятелями демократами, членами Конґресу. Головною ціллю його п'ятигодинного побуту в столиці було те, що він хотів запросити головного суддю Найвищого Суду ЗДА Ірла Воррена на головного промовця на відкритті Меморіяльної Бібліотеки ім. Трумана, яке відбудеться 6-го липня цього року. Бувши в Сенаті, колишній президент заявив, що він міг би вибрати не п'ятьох, але 33-ох „славних сенаторів, яких портрети мали б висіти в Залі Слави в Сенаті". Сенат має 1-го травня вибрати п'ятьох таких сенаторів із неживих членів Сенату, яких портрети мали б намалювати визначні малярі. Труман проєктував, щоб Сенат збільшив число славних сенаторів.

Наукова Шевченківська Сесія в Торонті

Торонто, Канада. — В неділю 24-го березня в залі „Дому Просвіти" в Торонті відбулася прилюдна Наукова Шевченківська Сесія, яку влаштувало Товариство ім. Шевченка в Канаді. Сесію відкрив проф. д-р Євген Вертипорох, а пізніше виголошено такі доповіді: Проф. д-р Євген Вертипорох: „НТШ — Торонто, Канада, в 1956 році"; проф. Валеріян Ревуцький: „Тарас Шевченко і сучасна йому оперова спадщина"; д-р Василь Луців: „Педагогічна праця Тараса Шевченка"; Богдан Стебельський: „Тарас Шевченко, як маляр — в світлі нових публікацій". В сесії взяли участь члени НТШ, його прихильники та численні гості.

ВЕСНЯНА СНІГОВІЯ НА ЗАХОДІ

Західні стейти, зокрема південно-східній Вайомінґ, східнє Колорадо і північно-східнє Ню Мехіко навістили снігові бурі і сніговії. На фото: ув'язнений у снігу автобус на одній з вулиць Денверу.

АЙЗЕНГАВЕР СТВЕРДИВ ПОРУШУВАННЯ КОМУНІСТАМИ ПЕРЕМИР'Я В КОРЕЇ

Вашинґтон. — Заперечивши, наче б голова шефів об'єднаних штабів американських збройних сил, адмірал Радфорд, рекомендував вивінування американських військ у Південній Кореї додатковою модерною зброєю, президент Айзенгавер ствердив водночас, що „тамошня ситуація від довгого часу є незадовільна, бо маємо підстави бути переконаними, що на північ від лінії перемир'я не зберігається його в його первісному змісті". „Ми зберігаємо його — продовжував Президент — а це накладає на нас великий тягар, бо мусимо в багатьох випадках затримувати старе озброєння, під час коли друга сторона не робить цього". Свою заяву склав Президент під час своєї останньої пресової конференції в середу 3-го квітня ц. р. З далекосхідних справ була на тій конференції ще мова про можливість заатакування китайськими комуністами малих прибережних островів Квімой і Матсу, що є в національ - китайському посіданні. Президент заявив, що він ніколи нікому не давав таких запевнень, які йшли б в розріз з існуючими законами. В даному випадку це означає, що Президент не запевнив Чіянґ Кай-шека, що Америка боронитиме в усіх випадках названих островів, бо закон каже тільки про оборону Формози й Пескадорських островів, а оборона названих двох малих островів залежить виключно від рішення Президента, коли б це в даних обставинах показалось стратегічно необхідно.

На цій пресовій конференції виринула знову справа Суезу. Запитаний, чи це правда що ще за урядування англійського прем'єра Ідена була запляновала конференція із ним, Іденом, та французьким прем'єром Молле у Вашинґтоні, і що — за тим пляном — названі державні мужі мали з Білого Дому проголосити припинення бойових дій проти Єгипту, Президент заперечив цьому. Він признав лише, що у виміні думок на тему зустрічі вирішено перевести таку зустріч щойно тоді, „коли весь світ зрозуміє її значення" та що вирішено не робити конференції трьох держав, тільки двох: між ЗДА і Францією, та ЗДА і Англією, як це потім і сталося. Зрештою, Президент, покликуючись на свій звичай, відмовився розкрити своє тодішнє листування з англійським прем'єром. Що стосується проблеми Суезу, то Президент висловив переконання, що Єгипет буде шанувати Константинопільську конвенцію з 1888 р. За пресовими коментарями, саме щодо інтерпретації тієї конвенції існує дипломатичний спір між ЗДА і Єгиптом, бо ЗДА, як і інші західні держави, твердять, що Константинопільська конвенція ґарантувала міжнародний характер каналу, а Єгипет зводить його до характеру внутрішніх вод Єгипту, себто узалежнює Суезький канал виключно від своєї волі. За останніми вістками, Єгипет надіслав нову ноту в цій справі, а американський амбасадор в Каїро Гейр знову конферував з Нассером, однак ніяких подробиць цієї ноти чи розмови не оприлюднено.

Президент, так само, як це зробив державний секретар Доллес день раніше, потвердив, що З'єдинені Держави підтримують зусилля кожної сателітної держави унезалежнитись від Москви, щоб сателітні країни не мусіли твердити, що їхнє життя виключно залежить від большевиків. Проте Президент не з'ясовує нічого ближче про *допомогу від ЗДА для комуно-польського режиму Гомулки*. В справі свободи плавби ізраїльських кораблів по Суезькому каналі, Президент заявив, що сам жидівський прем'єр Бен Ґуріон не згадував про це у своєму листі до Президента, а говорив тільки про смугу Ґази і затоку Акаби.

В Індонезії назріває військова диктатура

Якарта. — Десигнований президентом Сукарном індонезійський політик Сувіріо для складення нового уряду, з представників політичних партій або з безпартійних фахівців, заявив у вівторок 2-го квітня, що йому не вдалося зробити це і склав свою місію на руки президента. Цей останній, оприлюднивши ту подію заявив, що „в найближчих двох-трьох днях" вирішить, що далі робити. Криза уряду в Індонезії триває від 15 березня ц. р., після того, як прем'єр Алі Састрамідоджо подався до димісії під натиском антикомуністичних партій та невдоволених „окраїн" Індонезії. Після тієї невдачної спроби створення уряду, військовий губернатор центральної Суматри полк. Ахмад Гусейн звернувся з закликом до президента Сукарна, щоб той склав — разом із Мохаммедом Гаттою — військово-диктаторський уряд, розпустивши парлямент та припинивши „тимчасово" важність всіх політичних партій. Мохаммед Гатта — це віце-президент і співтворець індонезької держави, який зрікся на знак протесту проти лівої, занадто комуністам прихильної політики президента Сукарна. Всі антикомуністичні партії в Індонезії і віськові кола рішуче противляться будь-якій співпраці з комуністами та домагаються притягнення до уряду Мохаммеда Гатти.

Німецькі націоналісти домагаються реституції давніх кордонів

Бонн. — Збройна Ліґа проганих німців, що нараховує 1,700,000 членів і є найсильнішою та найвпливовішою з-поміж 25 організацій німецьких вигнанців і втікачів із країн з-поза теперішніх кордонів Німеччини, домагається звороту Німеччині не тільки теперішніх польських т. зв. відзисканих земель, але й так званого Судетського краю з Чехословаччини. Ця організація і її голова, д-р Лінус Катер, 63-річний колишній адвокат із Кеніґсберґа, заметушились тепер у зв'язку з осінніми виборами в Західній Німеччині. Д-р Л. Катер гостро критикує міністра закордонних справ д-ра Гайнріха фон Брентано і голову так званої державної ради, себто вищої палати західньо-німецького парляменту, за їхні заяви щодо можливости „компромісу" з Польщею на тему „відзисканих земель". Члени тієї Ліґи — це націоналісти, які вважають надалі своєю батьківщиною землі, з яких мусіли втікати, чи їх прогнано відтіль після останньої війни. Вони вважають все ще, що перебувають у Західній Німеччині тимчасово і що вони мають право вернутися на Шлеськ і Познанщину, до Судетського краю чи до Ґданська й інших міст над Балтиком, приналежних тепер до Польщі або до СССР. Д-р Л. Катер є членом західньо-німецького парляменту.

● **Президент** Массачусетського університету Жан Пол Метер заявив, що в його університеті, починаючи від серпня 1958 р. заняття триватимуть цілий рік, без літніх вакацій. „Ми не смісмо домагатися більйонів долярів на побудову нових університетських будинків і в той самий час дозволяти, щоб шкільні залі стояли порожні впродовж трьох місяців."

● **Конґресмен Френсіс Е. Волтер** вніс законопроєкт, згідно з яким комуністи - адвокати не можуть виступати як оборонці в Конґресі і урядових аґенціях. Волтер каже, що комуністи-адвокати заступають свою партію, а не своїх клієнтів.

ЗДА ТАВРУЮТЬ ЧЕРВОНИЙ ТЕРОР НА МАДЯРЩИНІ

Вашинґтон. — З'єдинені Держави обвинувачують теперішній комуно - мадярський режим у повороті назад до „сталінського терору". Державний департамент оприлюднив офіційну заяву у відповідь на спільний комунікат Москви і Будапешту, проголошений наприкінці перебування комуно - мадярського прем'єра Яноша Кадара з відвідинами в Москві минулого тижня. У тому большевицькому комунікаті говорилося про минулорічне мадярське повстання, як про „фашистську контрреволюцію, затіяну американськими імперіялістами" та що щойно „братерська поміч від Совєтського Союзу зберегла волю і незалежність мадярського народу й поклала край кривавій фашистській масакрі". Заява державного департаменту стверджує, що Москва допустилась знову „сфальшування історії". Американська офіційна заява пригадує, що мадярське повстання було спонтанне й переможне та що тільки брутальна акція совєтської армії здавила його. Комуно-мадярський режим, продовжує американська заява, хоче мститися на всіх учасниках повстання, переводить масові арештування і завів „жорстоку практику зсилок". „Ці події треба вважати, як дальший крок до повного знівечення людських прав і свобод на Мадярщині. Вони виявляють поворот до деяких найгірших практик сталінського терору в тій країні". За пресовими коментарями, американська заява зроблена пляново, щоб переконати світ, що ЗДА не забули про мадярські події. У зв'язку з цим повідомляють, що 5-членна Комісія ОН, яка об'їздить Західню Европу збіраючи матеріяли про мадярські події, вернулась з подорожі до Італії й Австрії — до Швайцарії.

Один високий мадярський урядовець, який втік до Відня кілька днів тому, впевняє, що число розстріляних і повішених комуно-мадярськими „судами" „контр-реолюціонерів" — вдесятеро більше за те, що його подається офіційно. Уряд Яноша Кадара признав, що до 15 лютого ц. р. переведено екзекуцію 21 особи, а від того часу по кінець березня дальших 20 осіб. Втікачі твердять, що число жертв червоного терору за останніх кілька тижнів іде в сотні. Протикомуністичне революційне підпілля відповідає контр-терором. У самому Будапешті що-ночі вбивають кількох членів поліції. В підміському містечку Кобанья ніччю повішено поліціянта й причеплено таблицю з написом: „Ми теж вміємо вбивати". Уряд Кадара димісіонував директора поліції полковника Лясльо Матіяша та призначив новим командантом Ґіюлю Горвата, який брав активну участь в арештуванні та повішенні за „тітоїзм" в 1949 році міністра закордонних справ Райка. Остання американська нота потверджує вістки про страхіття на Мадярщині.

Англійські соціялісти домагаються припинення пробних вибухів водневої бомби

Лондон. — Англійська соціялістична Партія праці прийняла після одноденних бурхливих партійних нарад резолюцію, яку вважають сформулуванням політики цієї партії в справі ядрової зброї на найближчий час. У цій резолюції Партія праці закликає уряд припинити всі експериментальні вибухи ядрової зброї з уваги на „небезпеку для людства". Повна заборона дальших експериментів з тією зброєю мала б настати в рямцях міжнародного договору. Тим часом англійський уряд — кажеться в резолюції — повинен звернутися з відповідною нотою до всіх тих держав, які переводять такі спроби, а до часу отримання відповіди — всякі експериментальні вибухи мають бути відкликані та занехані. Ця резолюція стоїть у безпосередньому зв'язку з заповідженим першим експериментальним вибухом англійської водневої бомби на Різдвяних островах на Тихому океані. За часописними коментарями — текст резолюції становить компроміс поміж скрайніми пацифістами й лівими лейбуристами з одного боку та тими членами Партії праці, які в ділянці закордонної і військової політики звикли підтримувати консервативний уряд.

Марокко діставатиме допомогу від ЗДА

Рабат. — На окремій церемонії американський амбасадор К. В. Кеннон і мароканський прем'єр Ахмед Баляфрей підписали договір, за яким З'єдинені Держави дадуть Марокко в рямцях допомогової програми закордонові, що нею відає Адміністрація міжнародної кооперації, ще до кінця червня ц. р. допомогу у висоті 30 мільйонів долярів. За частину тієї суми Америка доставить Марокко різних ужиткових товарів, що їх розпродається в Марокко з тим, що одержані з продажу гроші підуть на фінансування різних місцевих проєктів. Америка дасть також цукор і оливу, дуже потрібні населенню, а американські інженери й техніки допоможуть в будові доріг та інших публічних роботах. Однаково Марокко, як сусідня Тунісія потребують закордонної допомоги в грошах, товарах і технічних силах. Французький віце-міністер закордонних справ, Моріс Фор заявив, що безпосередня поміч Америки для Марокко не послабить мароканько-французьких зв'язків. Віце-президент Ричард Ніксон зазнав був в Марокко ентузіястичного прийняття. Це одна з тих мусулманських країн, які ставляться неохоче до єгипетського президента Нассера.

У СВІТІ

● **Журнал „Совєтская Культура"**, що виходить у Москві, з лайкою накинувся на сезоново-модний, самими американськими музиками засуджуваний танок „рок-енд-ролл", називаючи його „брудним капіталістичним трюком", „огидним феноменом американського музичного життя" та „джерелом капіталістичної експлюатації". Большевицький часопис твердить, що американські капіталісти використовують нахили молоді до пристрасного танку — для грошових зисків, що сягають „мільйонів долярів".

● **У місті Фоджія в Італії,** в тій самій хвилині, як на телевізії передавано тиждень тому акт підписання в Капітолі у Римі історичних договорів про скасування мита між 6-ма західньо - европейськими державами і спільне добування атомової енерґії, народилась дівчинка. Батьки, на пам'ятку про той історичний момент, назвали дитину „Европою".

● **Данці** не злякалися останньої совєтської ноти, в якій Москва погрожує скреслити Данію з карти Европи водневими бомбами за те, що вона належить до західнього бльоку держав НАТО і що на її території можуть бути побудовані американські летунські бази. Данська преса стверджує одностайно, що Булґанін забув у своїх погрозах про одну „дрібницю": що Данія має таке саме, як Совєти право вибирати найкращий спосіб оборони своєї самостійности. Данці переконані, що найкращою ґарантією їхньої безпеки є приналежність їх до західнього бльоку НАТО.

СВОБОДА — SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays and holidays (Saturday and Monday issues combined) by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J., on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918

За оголошення редакція не відповідає і не зобов'язується повертати незамовлені матеріяли.

Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ВИМУШЕНІ ПІДТВЕРДЖЕННЯ

Цілий тиждень — від 26 лютого до 2 березня ц. р. — підсовєтська українська преса проводила „ударну" кампанію проти „злочинної" діяльности „буржуазних українських націоналістів" закордоном.

В чч. 48 і 49 час. „Рад. Україна" (за 26 і 27 лютого ц. р.) надруковано ревеляції відкликаного до СССР совєтського аґента Івана Бесаги про українські організації закордоном та їх антисовєтську діяльність. В числі 50-му (з 28 лютого) „Рад. Україна" надрукувала повністю промову представника УССР Л. Є. Кизі, виголошену в спеціяльній Політичній комісії XI сесії Генеральної Асамблеї ОН 26 лютого ц. р. з протестом проти „підривної діяльности" ЗДА проти „країн народної демократії". В числі 51-му цього ж часопису вміщено карикатуру з віршованою сатирою Петра Сліпчука на діяльність „буржуазно-націоналістичної" Української Соціялістичної Партії і в числі 52-му (з 2 березня ц. р.) в „Міжнародних нотатках" вміщено статтю якогось П. Калиниченка п. з. „Зась, панове".

Коли до всіх цих матеріялів, поданих „Радянською Україною" у формі протестів і в „соусі" обов'язкової лайки, підходити з погляду українського підсовєтського читача, то він міг би бути вдячний комуністичному офіціозові хочби й за таку інформацію про незалежницькі українські організації за кордоном, склад їх проводів, їхню діяльність, впливи тощо. На протязі кільканадцятьох останніх років це перший випадок, коли підсовєтська преса інформує так широко про те, як зорганізована українська еміґрація, що вона діє і до чого змагає. І підсовєтський читач, який хоч трохи думає і вміє визбирувати зерно з совєтської пропаґандивної полови, без сумніву, зробить з надрукованого матеріялу цілком інші висновки, як ті, що їх мали на меті московські намісники в Україні, наказуючи друкувати ці матеріяли.

З поданих, наприклад, Бесагою даних і інформацій, підсовєтський читач дізнається, що на еміґрації існує аж три націоналістичні організації, що деякі з них зуміли об'єднати в своїх рядах, крім галичан та закарпатців, і „колишнього полоненого солдата з Вінничини, і загнаного гітлерівцями в неволю робітника з Харкова, і безрідного юнака, що потрапив на чужу землю дитиною, і продану в рабство юну полтавчанку". Довідається далі вдумливий підсовєтський читач, що всі ці еміґрантські націоналістичні організації мають добрі зв'язки з американцями, англійцями, Ватиканом (їх усіх Бесага за совєтським стилем охрещує „розвідками"), і що їх керівники „подорожують то на Тайвань, то в Еспанію й Туреччину" і фотографуються там „у товаристві Чан Кай-ші або Франка". Дізнаються вкінці з матеріялів Бесаги підсовєтські українці і про існування ЗУАДК'у, і про „Українсько-Німецьке товариство ім. Гердера", і про багато інших установ.

Ще цікавіші з погляду підсовєтських українців можуть бути інформації, подані Л. Є. Кизею у його промові в ОН і повторені та підкреслені потім в окремій статті „Зась, панове". З них дізнаються підсовєтські читачі про те, що президент ЗДА молиться за зміну ладу в сателітних країнах, що разом з державним секретарем Доллесом він деклярує політику визволення поневолених країн, що спеціяльну увагу присвячують ЗДА підтримці української еміґрації, що Айзенгавер і ген. Риджвей конферують з ген. Капустянським, і що такі установи, як Американський комітет визволення від большевизму й Інститут для вивчення історії і культур СССР не тільки існують і діють, але й є „офіційними американськими організаціями". Ще більш приголомшені будуть напевно підсовєтські українці офіційним підтвердженням факту, що обидві палати американського Конґресу влаштовують 22 січня „спеціяльне засідання" присвячене українським справам й „обговорюють пропозицію про щорічне святкування т. зв. „дня незалежности України", а державний секретар Доллес приймає на спеціяльній авдієнції „групу політиканів і самозваних лідерів української еміґрації".

Причин того, що совєтська преса відважилася подавати сьогодні такі інформації, треба шукати, можливо, у факті, що підсовєтські українці поінформовані про діяльність української еміґрації з доступних їм джерел: усної інформації, закордонних радіових передач, листів тощо. Добре поінформовані, вони водночас із цим широко коментують діяльність української еміґрації і ставлення західніх держав до української проблеми, роблячи з цього відповідні висновки та порівняння. І саме цій поінформованості й усвідомлености українського населення в УССР змушена протидіяти сьогодні Москва і її намісники в Україні, намагаючись насвітлити і скоментувати по-своєму дії української еміґрації в світі. Але, хапаючись за такий засіб, Совєти водночас із цим тільки підтверджують те, про що дізналося населення своїми шляхами, без них і без їхнього „насвітлення" . . .

КЛОПІТ ІЗ СВІТОВОЮ ДЕМОКРАТІЄЮ

Чартер Об'єднаних Націй мав стати найідеальнішим зразком документу, в якому були б схоплені всі найкращі осяги людського духа в ділянці співжиття народів. „Ми, народи Об'єднаних Націй, рішені охоронити наступні покоління від страхіть війни, яка двічі за нашого життя принесла безмірне горе людству, і закріпити віру у фундаментальні людські права, в гідність і вартість людської одиниці, в рівні права чоловіків та жінок і народів великих та малих..." — так починається цей історичний документ, підписаний у Сан Франсіско 26 червня 1945-го року 46 державами-засновниками. Але від того часу минуло вже близько 12 років, число членів Об'єднаних Націй зросло до 81, і за той час виявилося, що — як це аж надто часто буває — прегарна теорія далеко не дає рівнорядно гарних вислідів. Що гірше, практика Об'єднаних Націй доказує, що саме принцип ідеальної демократії, застосований у чартері цієї світової установи, як її організаційна й функціональна база, надзвичайно утруднює, якщо не зовсім паралізує реальні можливості розв'язування великих міжнародних проблем для добра миру і забезпечення „основних людських прав", себто для здійснення найперших цілей Об'єднаних Націй.

Коротко, в ім'я демократичного принципу рівности, застосовано до Об'єднаних Націях, як світового парляменту, ту саму засаду, що присвічує в демократичних парляментарних виборах у новітньому світі та в голосуванні у демократичних парляментах: кожний громадянин, без уваги на його расу, стать, вік (від певного року життя), освіту (аби вмів читати й писати), значення в громадянстві і маєтковий стан — має той самий один голос. Те саме в парляментах: кожний посол, без уваги на його інтелектуальний рівень і дійсну вартість у житті країни, має такий самий голос, що інколи переважує найважливіші для народу й людства справи. Отож і до Об'єднаних Націй має доступ кожна держава, яка відповідає етичним вимогам чартеру, без уваги на величину території, кількість населення та значення у сім'ї народів. І кожний член Об'єднаних Націй має в цій установі однаковий голос. Значить, З'єдинені Держави мають в Об'єднаних Націях, при голосуванні те саме значення, що Люксембурґ чи прийнята на останньому засіданні Генеральної Асамблеї, 18 березня ц. р., найновіша муринська республіка Ґана.

Поки число членів Об'єднаних Націй не перевищувало 60 (на першій Генеральній Асамблеї в Лондоні було їх 51), засада рівности не шкодила справності апарату Об'єднаних Націй. Навпаки, відступлення від цієї засади на Раді Безпеки, де „п'ять великих" дістали привілей бльокувати будь-яке рішення своїм „вето", стало нещастям для вирішування всіх великих проблем по лінії справедливости і миру. Большевицьке „вето" паралізувало кожну таку спробу. Щоб оминути ту небезпеку, вільні держави в Об'єднаних Націях почали оминати Раду Безпеки, перекидаючи такі справи, яким загрожував саботаж збоку СССР, відразу на Генеральну Асамблею, чи пак спершу на її Політичну Комісію, що складається також з усіх членів ОН. Хоч усі члени ОН мали по одному голосу, все ж за З'єдиненими Державами йшли 20 південно-американських держав, а держави бльоку НАТО, більшість членів Британського Коммонвелту і ще деякі інші вільні держави світу — з-правила голосували одностайно, розпоряджаючи величезною більшістю в ОН та ізолюючи СССР, що розпоряджав лише 5 голосами. Однак, ситуація основно змінилась, коли демократичний принцип чартеру ОН застосовано при прийнятті в члени ОН цілого ряду дальших держав. Передусім число комуністичних країн збільшилось до десяти. Далі, в Об'єднаних Націях опинилося 27 азійсько-африканських держав (з Ґаною — 28) які — як показала практика останньої сесії — прийняли у своєму голосуванні дивний звичай керуватись не суттю кожної окремої справи, над якою голосовано, а кольорово-расовою і територіяльною солідарністю. А що керівні держави цього азійсько-африканського бльоку хворіють ще на „недуги дитячого віку", до яких належать податливість на совєтську демагогію і брак розуміння істотного змісту керованого Москвою міжнародного комунізму, то внаслідок цього вийшло таке, що ні одна поважна й велика проблема не може бути вирішена, бо не знаходиться потрібної кваліфікованої більшости двох третіх, а — дуже часто буває — трудно зібрати навіть звичайну більшість голосів.

Ця справа, як виходить тепер із голосів преси, була предметом нарад на Бермудах. Приявні там англійський прем'єр Мекміллен і міністер закордонних справ Ллойд переконували през. Айзенгавера і державного секретаря Доллеса, що помилкою є покладати завеликі надії на Об'єднані Нації саме з уваги на теперішнє відношення голосів. Большевики, як завжди, використовують демократичні свободи і принципи для підважування демократії. І на терені Об'єднаних Націй вся їхня політика зводиться до перемовлювання, застрашування та відтягування країн азійсько-африканського бльоку від голосування разом із ЗДА та західнім вільним світом. Англійці прийшли до висновку, що тільки відхилення від принципу рівности всіх членів ОН може врятувати ту установу, як дійсний і успішний інструмент миру.

Цікаво, що до такого самого висновку мав прийти державний секретар Дж. Ф. Доллес. У передмові до нового видання своєї книжки „Війна або мир", що появилась 1950 року, він переводить ревізію своїх поглядів у світлі досвіду останніх семи років і пропонує змінити чартер Об'єднаних Націй по такій лінії, щоб „направити нерівність метод голосування як в Асамблеї, так і в Раді Безпеки". Доллес не з'ясував докладніше, як він уявляє собі цю нову „методу голосування": чи як переведення якоїсь клясифікації всіх членів ОН і поділення їх поміж різні групи з різними правами, чи як занехаяння дотеперішнього підраховування голосів за їх числом, а рахування їх надалі за значенням у світі окремих голосуючих. Перевести таку ревізію чартеру ОН — у практиці мабуть неможливо. Проте, Англія і Америка, держави, які створили Велику Хартію Свобід, Хартію Прав, найбільш демократичні конституції світу та найглибші життьові системи демократії, тепер піддають суґестію — відмовитись від механічного стосування принципу рівности в світовому парляменті, який дає себе шантажувати совєтському ворогові демократії і гальмує діла світової справедливости, волі і миру, опертого на волі народів.

НА ПОПЕЛИЩІ МАДЯРСЬКОЇ РЕВОЛЮЦІЇ

Революцію на Мадярщині в офіційній інтерпретації Москви підготовили і перевели „фашистські недобитки" Горті та „американські імперіялісти" через свою аґентуру. Проти цього інспірованого повстання виступили буцімто народні маси, а здавити його допомогла їм совєтська армія. Коротко і ясно. Але таке вияснення жовтневих подій для самого мадярського народу, творця і учасника цих подій, — зовсім невистачальне. Те, в чому пробує Москва переконувати совєтських громадян і вільний світ, виглядало б для мадярського народу як занадто очевидна брехня. Ось чому, а не з причин будь-яких ідеологічних розходжень, по-різному пояснюють ґенезу і перебіг мадярської революції хрущовська Москва і кадарівський Будапешт.

16-го березня часопис „Непсабадшаґ", офіціоз мадярської компартії, званої Мадярською соціялістичною робітничою партією, опублікував статтю свого ідеолога Пожефа Реваї, в якій він дав „марксівську аналізу" цієї революції. Про „американських імперіялістів", що начебто розпалили і підтримували антикомуністичне повстання на Мадярщині, не згадує він ані словом. „В ідеології партії, — пише Й. Реваї, — довгий час перед вибухом контрреволюції можна було відчувати ідейний розбрат . . . Згадаємо тут хоч би про ганебний факт, коли на першій сторінці центрального органу нашої партії протягом місяців не друковано гордого гасла „Пролетарі всіх країн, єднайтеся!" (А чи знає мадярський „ідеолог", що в критичному періоді останньої війни, коли Москва залицялася до Америки і Англії, прохаючи в них допомоги, з усіх совєтських часописів також зникло було це „горде гасло"?). Багато комуністів вже не вважали МСРП за свою партію, особливо після того, як орган цієї партії „Сабад неп" назвав жовтневу контрреволюцію „національним демократичним рухом". Проте, — пише далі Реваї, — в 1956 році частина комуністів навіть допомагала контрреволюції, та й тепер ще є члени партії, які додержуються і проголошують суперечні рішенням партії погляди, а частина молоді та інтеліґенції ще й досі бачить у жовтневій контрреволюції — революцію . . ."

Аж після того, як повстання затоплено в крові, а нарід стероризовано масовими репресіями та депортаціями, московський ставленець признається, що демонстрацію студентів 23 жовтня, з якої розгорівся революційний вогонь, протягом місяців підготовляли „зорганізовані випади письменників і журналістів проти диктатури" (за „права свободи"), а усунення від влади сталінця Ракоші ще більше підсилило ці випади. Реваї заявляє, що „контрреволюція мала також сильних союзників у самому проводі партії, які взяли на себе ролю тарана у поваленні диктатури".

Отже, письменники, журналісти, „частина" молоді та інтеліґенції, „частина" комуністів, нарешті „сильні союзники" у самому проводі партії — підготовляли на Мадярщині, як змушений признатись Реваї, збройний виступ проти існуючого режиму, проти московської окупації, за визволення своєї країни з „соціялістичного бльоку". Небагато лишилося Реваї до признання, що і робітництво, і селянство — весь народ, керований націоналістами, учинив ту „контрреволюцію". Але в цьому він ніколи не признається. І все ж, як далеко відбігає ця вимушена оцінка жовтневих подій від тої оцінки, яку дає в своїй пропаґанді Москва!

Своє обличчя московського наймита виразно розкриває Реваї, коли на ролю арбітра між мадярським народом і виплеканою в Москві клікою мадярських диктаторів покликає . . . червоних китайців. „Правильно заявили наші китайські товариші, — пише він, — що мадярська народня демократія (читай: комуністична диктатура) до жовтня місяця не була достатньо суворою і послідовною у відношенні до ворогів соціялізму, що вона не була справжньою диктатурою пролетаріяту".

Що ще міг би додати до цього найчорніший зрадник свого народу? Хіба одверто сказати, що замало людей вистріляло мадярське НКВД у своїх підземних катівнях?..

Партійний головач Реваї говорить про боротьбу на два фронти, яку повинна вести тепер мадярська компартія, щоб не повторився жовтень: „проти ухилів, допущених керівництвом Ракоші-Ґера, і проти зрадництва групи Імре Надя". Але ці „два фронти" — це тільки замилювання очей замотеличеним мадярським комуністам. Бо тут же він заявляє, що „яких би помилок не допустилися Ракоші та Ґере в економічній політиці і в порушуванні соціялістичної законности, не вони уклали союз з контрреволюцією проти диктатури пролетаріяту". І тому „підбурювання проти старого керівництва є нічим іншим, як параваном, за яким ховується ідейна капітуляція перед контрреволюцією". Так наочно виглядає безідейність і безпринципність тих людей, які називають себе „народно-демократичним урядом" Мадярщини!

Слухняні виконавці кожночасної політики червоної Москви, московські сателіти на першу ж її команду стають на-струнко, завертають ліворуч, праворуч і як завгодно. Немає підстав нарікати Москві і на своїх вислужників з Мадярщини, з якої пробує тепер вона створити взірець для всіх інших своїх сателітів. І останні залви Хрущова, в яких він знову звеличує Сталіна, відразу ж знаходять відгомін серед мадярських диктаторів. Тож Реваї в дусі цих заяв і пише: „Боротьба проти сталінізму була в усьому світі прикриттям ревізіонізму. У нас, на Мадярщині, це гасло висунуте було в дискусіях у гуртку Петефі, і воно відіграло важливу ролю в підготові контрреволюції. Викривши ревізіоністичну, антикомуністичну суть боротьби проти сталінізму, ми повинні відкинути і перекручене гасло ракошизму, як це дуже правильно зробив тов. Кадар".

Так відгукнувся на Мадярщині новітній курс Москви — поворот до Сталіна, що його розпочав Хрущов, який сам на 20-му з'їзді Сталіна вдруге „угробив".

Останнім цвяхом у труні мадярської національної революції був ганебний договір, що його 21 березня ц. р. підписала в Москві т. зв. урядово-партійна делеґація сателітної Мадярщини, признавши цим договором повну колоніяльну залежність своєї країни від Москви. Ренеґати і зрадники свого героїчного народу, що називають себе його представниками, устами Яноша Кадара, перед підписанням цього нещасного договору, заявили Хрущову дослівно таке: „Нас охоплює почуття захвату, коли ми переконуємося, наскільки глибоко уряд і партія великого Совєтського Союзу поважають незалежність і суверенність Мадярщини, вважаючи її за рівнорядного партнера . . ."

В. С-ко

Мирослав Прокоп

УКРАЇНСЬКА ВНУТРІШНЯ ПОЛІТИКА І КОНСОЛІДАЦІЯ

(З приводу доповіді ред. Романа Ільницького в ОПВБУ в Ню Йорку)

Результати четвертої сесії УНРади загострили у великій мірі інтерес української спільноти на еміґрації до питання нашого внутрішнього положення, а зокрема до питання єдности українських політичних сил поза межами батьківщини. Справа в тому, що, коли йде про єдність, від 1948 року, тобто від часу утворення УНРади, сподівання великої більшости української суспільности були довгий час пов'язані з цією інституцією, як з центром, що має об'єднати всі українські еміґраційні сили.

Тим часом вийшло зовсім не так. Уже в 1950 році поза УНРадою опинилась ОУН під проводом С. Бандери, а наступні роки принесли УНРаді глибокі внутрішні кризові процеси. Це спонукало до інтервенції саму суспільність, яка, різними засобами і при різних нагодах, піднімала на порядок дня справу єдности українських політичних сил на еміґрації.

Але, як показали довга підготова та самий перебіг четвертої сесії УНРади, її керівники не зробили серйозних спроб розв'язати ці питання. До того ж існуючі розходження призвели до виходу з УНРади другого її співзасновника, ОУН під проводом полк. А. Мельника. Процес єднання, започаткований у 1948 році, перетворився таким чином у процес роз'єднування.

Такий стан справ зобов'язує нашу громадськість на еміґрації ближче приглянутись його причинам. Тому природним треба вважати, що, виступаючи з доповіддю про перспективи української внутрішньої політики, — про що вже повідомляла „Свобода", — ред. Ільницький зупинив свою головну увагу передусім на питанні консолідації та причинах її дотеперішніх неуспіхів.

Як активний учасник численних консолідаційних спроб, доповідач кинув багато світла на цю життьову для нашої еміґрації тему. Окремо він реферував ініціятиви таких установ, як УККА, КУК та ПАУК. При тому, хоч доповідач виступав як представник одної політичної групи, він розглядав ці питання не в площині закидів його противникам, зокрема УНРаді, але зі становища різних концепцій визвольної політики, розбіжності яких утруднювали досягнення єдности.

Розбіжності ці заторкують насамперед розуміння ролі еміґраційного об'єднуючого центру в усьому українському визвольному процесі. Керівники УНРади і Державного Центру вважають ці установи за найвище керівництво визвольною боротьбою українського народу, його уряд і передпарлямент. Такі погляди вони спирають на тому, що, мовляв, в сучасній дійсності український нарід не має і в дальшому не матиме ніяких можливостей керувати своїм життям і боротьбою. Тому ролю такого керівництва має за нього виконувати його екзильний уряд, який 37 років тому вийшов на еміґрацію.

Доповідач піддав критичному оглядові таку концепцію. Він вказав на те, що 1) немає ніяких технічно-організаційних можливостей для української еміґрації керувати визвольною боротьбою в Україні, 2) також ідейно і політично українська еміґрація віддаляється від процесів, що проходять на рідних землях, 3) при всіх умовах большевицького терору, український нарід зберіг ідею визвольної боротьби за незалежність і веде її в різних формах, 4) як показали революції в Польщі і на Мадярщині, еміґраційні центри не відіграли в них ніякої ролі і їхні народи не покликали їх до влади. В таких

(Закінчення на стор. 3-ій)

Юрій Мушкетик

ГАЙДАМАКИ

(11)

Повернувся Швачка тільки ввечері і розповів, що ігумен рішуче відмовився пустити гайдамаків у монастир. Коли він, Швачка, спробував був сказати слово проти, то ігумен звелів випровадити його геть. В гніві він кинув ігуменові кілька образливих слів, і монахи хотіли схопити його. Гайдамаки не далися, вискочили і засіли в лозняку. Добре, що на березі було з півсотні запорожців на конях, їх Швачка взяв з собою про всяк випадок. Побачивши свого сотника в скрутному становищі, вони кинулись плавма до острова.

— Ми монахів трошки повчили уму-розуму, — посміхнувся на закінчення Швачка. — Ігумена пізніше в лазні знайшли, ховався. Хлопці там манаття трохи привезли і грошенят з добру торбу. Та ще книжок два човни на клейтухи. А монахи цілі всі. Коли будемо перебиратись?

Залізняк спохмурнів. Не слід було зачіпати монахів. Могли піти різні нехороші розмови поміж селянами. Та й небезпечно тепер залишати там залогу.

— Не треба було цього робити. Тепер нам туди ходу немає. В кріпості Кончацькій лишимо залогу. Їдь до своїх. Удосвіта виїжджаємо звідси. Таранові Івану скажи, нехай їде до кріпості. І золото те йому передай, він лишиться з півсотнею.

Залізняк легко скочив на коня і чвалом поїхав до кріпости. Там він пробув цілий вечір.

Вже проспівали перші півні, як під'їхав до Оксаниного двору. Оксана, мабуть, і не лягала в цей вечір, бо тільки він скочив з коня і стукнув ворітьми, як вона з'явилась на порозі і запитала пошепки:

— Це ти, Максиме? А я все виглядаю, невже, думаю, не прийде.

— Як би це я не приїхав?

Оксана взяла з Максимових рук повід.

— Ходімо звідси, видно тут як.

Ніч була місячна. Зорі тремтіли високо-високо в небі, неначе сльози.

Максим і Оксана зайшли в клуню. Вона прив'язала коня до воза, що стояв посеред току, і поклала оберемок сіна. Сіли на колоді під прикладкою торішніх кулів. Тільки тепер Максим відчув, як важка втома розливається по його тілу. Оксана немов відгадала це.

— Стомився?

— Трохи стомився.

— Полеж на сіні, тут і ряднинка є.

— Я хочу з тобою посидіти.

— Я ж сидітиму поряд.

Максим ліг на сіно, з насолодою розкинувся на ньому. Оксана зняла з його голови шапку і підклала під голову.

— Боюсь я, Максиме. Страшне все це, дивне для мене. А страшніш за все, що ти знову поїдеш.

— Ти вже знаєш? Тепер ненадовго, Оксано. Ти ж умієш чекати, правда? І розумієш все? Ох, і заживемо, як приїду. — Він узяв її руку і міцно стиснув у своїй. — Ходи сюди . . . до мене.

— Не треба, — ледве чутно прошепотіла вона. — Максиме, ти будеш берегти себе для мене, будеш? Обіцяй.

— Обіцяти? Цього не можу, Оксано. Я ж отаман, на мене всі дивляться. Хоч даремно свою голову я ніколи не підставлю. А ти себе бережи. Всякі люди є. Ти ж моя наречена, це всі знають. Тільки що — йди в кріпость до сотника Тарана, я йому сказав про тебе. Я буду тобі вістки про себе присилати, сам, коли можна, навідуватимусь.

— Любий мій. Без тебе я жити на світі не зможу. Твоє кохання — єдина моя втіха, — говорила вона безтямно.

Оксанин голос стишився до нерозбірливого шепоту.

Ой, у полі жито

Повстання наростало все більше. Грізною хмарою котилося воно по Україні. А хмара та — з горя і гніву народного зіткана: рокоче вона громами-закликами, миготить караючими блискавицями. Випавши зливою біля Умані, хмара попливла далі, розростаючись в усі боки. По її краях спадали дощі, від неї відділялись і розходились менші хмаринки, а натомість припливали все нові й нові. А громи гриміли, а блискавиці шугали все далі й далі. Хмара вже покрила не лише Київщину, Черкащину, Брацлавщину, а й Волинь, Галичину, сілла дрібною мжичкою на Белзчині і Підкарпатті. Там на гірські дороги виходили з крісами і топірцями опришки, зупиняли обози, які везли шляхті зброю та провіянт. Небезпечні стали для купців ті дороги, небезпечні й страшні. І не лише гірські дороги. Вже не скрізь і по Львівщині та Краківщині поміщики спали в покоях. Вони воліли ліпше лягати десь у фліґелі чи в лазні, звідки швидше можна було потаємно вихопитись у поле. В Польщі було неспокійно. Чутки про гайдамаків перелітали кордон і линули в Прусію, Угорщину, Молдавію і аж за море, в Туреччину. Вони незримо летіли до селян, їх везли в конвертах кур'єри королям, князям, поміщикам.

Стали збиратися по ярмарках і на вулицях люди в гурти, шепотітися. Снували поміж гуртами переодягнені донощики, хвилювалась по замках і фільварках знать. Правителі наказали посилити варту на кордонах, відписали польському королеві і російській цариці, щоб не гаялись і збирали якомога більше війська та гасили цей вогонь, поки він не перекинувся далі — в Росію і Польщу. Вони слали свої поради, пропонували поміч, вимагали рішучих дій.

. . . Залізняк знехотя пив квас, сьорбаючи його з дубового кірця, жував суху тараню, кістки випльовував далеко в кущі. Він довго сидів у холодку на перевернутому пустому вулику. З десяток риб'ячих голів валялося біля його ніг.

На душі в Максима було холодно. І це вже не перший день. На додачу до всього, нудило від ласощів. Роздобув їх десь у розбитій цукорні його джура Василь. Хлопець, який змалку не бачив нічого, крім журі*, допавшися, приніс повну торбу цукорків, смажених горіхів, маківників, сластьонів.

Сажнів за двадцять від Максима, не наважуючись підсісти ближче до суворого отамана, сивобородий сухорлявий дідок-пасічник майстрував грабки. Біля нього, під кущем бузини, валялись сито і віник та стояв глечик з водою — почали роїтися бджоли і треба було не проґавити рої. Дідок кілька разів позирав у отаманів бік і, побачивши, що той випльовує кістки вже не так запекло і не так далеко, як раніше, відклав грабки і вже був намірився підійти до Максима, як раптом затріщав перелаз, і в сад стрибнуло троє, по шапках видно, теж отамани. Пасічник знову сів під кущ.

До Залізняка підійшли Омелько Жила, осавул Бурка і сотник Шило.

Сотник Шило, відділившись за Медведівкою з своєю чотою, довго блукав по Черкащині і лише недавно приєднався до Максимового війська.

* Жур — їжа польських селян.

В РОЗЛУЦІ

„Прощай, прощай! — сказали карі очі,
Ледь-ледь поворухнулися уста,
І піднялася курява густа,
І слід коліс сховала пітьма ночі.

Чого ж душа моя і досі хоче?
В уяві знов твій образ вироста,
Проте нема ні звістки, ні листа,
Ні віри в сни оманливо-пророчі.

Чи стукне гілка у сумне вікно
В осінню ніч, у вітряну негоду,
Схоплюсь тривожно, як тоді, давно,

Відкрию двері — ні душі нема.
Хлюпоче дощ. Кругом глуха пітьма.
І серцю так чогось до болю шкода.

МИХАЙЛО КЛИМЕНКО

ВІСТІ
УКРАЇНСЬКОГО КОНҐРЕСОВОГО КОМІТЕТУ

Ч. 3. 5-го квітня 1957 Ч. 3.

УНФОНД — НАША ЗБРОЯ ПРОТИ НЕПРАВДИ І НЕВОЛІ!

В НАШІЙ СИЛІ — В НАШІЙ ВОЛІ!

Бувають ситуації, коли треба сказати всю правду. А цією правдою є:

глибокий духовий занепад серед нашої української еміґрації в Америці.

І цього не можна заховувати і прикривати — факти щоденного життя про це голосно говорять, відомості про це йдуть з міст і поселень.

Нижче ми подаємо уривок листа з одного культурного нашого осередку. Але, на жаль: те, що в листі пишеться про одну місцевість, типове сьогодні, можна сказати, для цілої української еміґрації в ЗДА.

А реальним виразом цього є стан Українського Народного Фонду сьогодні, на порозі закінчення ділового року:

65.000 ДОЛЯРІВ!

Себто дуже далеко навіть до тої „традиційної" сотки тисяч, яку УНФонд збирає річно.

При таких умовах, дехто зауважує: пощо УНФонд говорить про мільйон!

На це зазначимо: про мільйон треба говорити, бо це наша мета і того вимагають сучасні потреби. Більше того: це наша реальна можливість.

І в світлі цієї нашої можливости, ми яскравіше бачимо прірву нашого упадку!

65.000 долярів у той час, коли маємо в Америці 100.000 свідомих і добре заробляючих українців!

65.000 долярів у той час, коли загальне число українців у ЗДА рівне малій державі!

Нещодавно часописи подали: 21 березня, в готелю Шератон Астор, в Ню Йорку, відбувся обід „Юнайтед Джуїш Аппіл" — відомої жидівської допомогової організації. На тому обіді, для держави Ізраїлю **було зібрано продовж години — 12 мільйонів долярів!**

Це виглядає фантастично, але це — факт!

Правда, на це у нас завжди є відповідь: так то ж, мовляв, жиди, найбагатша нація у світі!

Але на це ми скажемо: мало бути багатим чи заможним, але до того ще треба мати добру волю!

Без доброї волі, без бажання жертвувати — жадне багатство не поможе!

Це останнє явище ми маємо у себе: маємо добробут, маємо заробітки, маємо можливість жертвувати, але не хочемо того робити, не маємо бажання, не маємо доброї волі!

І це треба виразно ствердити і констатувати! Ствердити, бо ми цілими поколіннями звикли скидати вину на „лиху долю", на „ворогів", у той час, коли нераз, як у даному випадку, ми самі собі є ворогом — число один!

В нашій силі є, щоб наш Український Фонд був багатий, щоб ми могли задовольнити всі наші найголовніші національні потреби.

Прикладім же до того дрібку нашої **доброї волі!**

ЯК ЦЕ НАЗВАТИ?

(Уривок з листа)

...В. Н. ... є ще досить українців, які могли б вплатити Національний Даток без найменшого сумніву. Але, як їх дістати, коли до них не промовляють жадні арґументи? Є в місті щонайменше 20 осіб тут роджених, є 15 родин з нової еміґрації, в тім — особи з високою освітою — на ґарних посадах, виконують інтеліґентну працю, але ж вони тільки руками махнуть, так, що й слухати не хочуть. Є коло 40 родин старих еміґрантів, але й ті мають просту відповідь — ми вже досить давали, нехай дають новоприбулі! І так залишається тих кілька осіб, що з року на рік виплачують Даток, а решта — це тільки „пусте число". Це тим більше соромно, що між ними є особи з університетською освітою; для них громадська карність не існує і до них вже ніхто не промовить...

Вони на жадних зібраннях не беруть участи, — ані навіть раз чи два до року на національних святах не з'являються..."

Заввага. В картотеці УНФонду зареєстровано з тої місцевости 68 осіб-платників і жертводавців. З того за 1956 рік вплатили Національний Даток — 13 осіб.

ДО УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ФОНДУ ВПЛАТИЛИ:

ЛИСТА Ч. 5 (по кінець грудня 1956 року)

МекКіз Ракс: Укр. Народна Поміч (1. відділ) $20 (за 1955 і 56); по $10: Данило Андрейчин, Михайло Ґурняк, Ксеня Галась, Іван Юрчак, Семен Коваль, Гнат Наконечний, Розалія Наконечна, „Провидіння" (76. відділ); по $5: Михайло Брицький, Михайло Хома, Михайло Чанас, Іван Дорош, Степан Драґан, Катерина Дриґайло, Андрій Кіт, Параскева Криса, Михайло Поганич, Василь Порада, Микола Тимцьо (ст.); Степан Оджґа $3; по $2: Іван Євусяк, Йосиф Ференц, Вас. Ґаврик, Стах Гурняк, Стан. Кабай, Демян Кончак, Василь Ковалик, Мих. Ломницький, Григорій Лозик, Ева Налесник, Мих. Пацканик, Андр. Пекус, Стеф. Плешівський, Іван Проненко, Петро Шкварла, Анна Порик; по $1: М. Басараб, О. Буряк, М. Халупа, І. Дашко, Марія Дітнам, В. Яніцький, Марія Єник, В. Калка, Марія Карто, І. Кітик, С. Г. Комарницький, Г. Ковальчик, Павлина Козловська, М. Куцірка, О. Лаш, І. Макар, Катерина Мако, І. Медвідь, Т. Медвідь, І. Мурайка, І. Музик, В. Мичишин, Катерина Паславська, І. Патрас, Варвара Павліш, Варвара Роґаль, С. Ромович, І. Рошко, Анна Сеґалевич, Олена Серджа, А. Стецько, П. Стецько, Р. Стецько, Н. Тимців (мол.), Анна Вайлі, Й. Вердак, І. Зельонка; Марія Кахнич 50 ц.

Монессен: Дмитро і Надя Проць $8; Алек Фаль $5.

Морріставн: Дмитро Горулько $10.

Нантікок: Яків Савчак $2.

Ню Кесл: Юрко Роман $15 (на 1957); Лука Століца $10; Василь Мудрак $5.

Нортгемптон: Г. і Митро Кутянський $5.

Нортумберленд: Юліяна Возній $1.

Перрісбурґ: Р. Лещинин $1.

Филаделфія: По $40: Олена Лотоцька (з закладу між двома групами громадян), Павло В. Пришибинський (за 1954, 55, 56 і 57); Роман Кравців $30 (за 1954, 55 і 56); по $25: Роман Папроцький, д-р Роман Савицький; по $20: Роман Беднарський (за 1955 і 56), Маріян Коженьовський (за 1956 і 57), Українська Гетьманська Організація (6. відділ, за 1954 і 55); Богдан Бакай $15; Володимир Шиприкевич і Василь Надраґа по $11; по $10: Оксана Адріянович, Савин Адріянович, Володимир Бачинський, Леонтій Віронт, Михайло Боровицький, Лідія Бурачинська, Ольга Цюк, Ярослав Цюк, Василь Чередарчук, Михайло Джичко, Микола Федик, Микола Гаврилюк, Володимир Горбовий, Адам Гординський, Александер Яремко (за 1957), Олександер Юр, Іван Юринець (за 1955), Олександер Кавшан, Омелян Клос, Михайло Ковальчук, Анна і Мирослав Кушнір, Григорій Лех, Володимир Лучин, Богдан Макух, д-р Ілля Макух, Степан Макух, Орест Мартинович, Дмитро Мазурик, Михайло Мінчак, Василь Мочернюк (на 1957), Іван Молящий, Володимир Мелько, Іван Музика, Ілько Репецький, Степан Рожок, Зенон Рудник (на 1957), Текля Ружило (на 1957), д-р Теодозій й Ірена Сеньковський, Теофіль Середа, Іван Скіра, Степан Слободян, Марія Сорока, Василь Сорока, Іван Сось, Наталія Стефанів, Кость Шпікула, М. Швабюк, Зеновія Терлецька, Українська Учительська Громада, Михайло Вацик, Василь Воробець; „Базар" (коопер.) $7 (на вирівняння рахунку); Яків Стесин $5; Андрій Іванів $3.50; Наталія Котович $3; по $2: М. Варусевич, П. Квасниця; по $1: М. Лешак, Н. Н., М. Баранич; Іванко 50 ц.

Феніксвілл: Михайло Брик $5; Марія Вучко $1.

Пітсбурґ: По $10: Іван Коріновський, Іван Пиртко, Іван Свиц, Іван Шиян, Т-во Лицарів св. Юрія („Провидіння" 45. відділ), Евген Зварич; Антін Зварич $5; по $2: Василь Проць, Михайло Сляхта.

Плейнс: Анна Фіґель $1.

Розмонт: Марія і Макар Каплистий $20 (за 1956 і 57).

Редінґ: Теофіль Хомин $10.

Скрентон: По $10: Д-р Матвій Стахів, Микола Стадницький.

Тейлор: Василь Гнус $10.

Юніон Сіті: Франко Вандурак $10.

Вейн: Микола Максимчук $5.

Вест Істон: Іван Гассак $11 (на 1957).

Вуд: Теод. Камінський $2.

РОВД АЙЛЕНД:

Лафайет: Д-р Григорій Мисик $5.

Потакет: По $10: Лев Коник, Марія Скарбоня.

Провіденс: Йос. Кащишин $2; І. Кочан $1.

Вунсакет: По $10: Теодор Кльован, Гнат Тепер.

НОРТ КАРОЛАЙНА:

Соммервілл: Д. В. М. $10.

ТЕКСАС:

Юстон: Віктор Балабан $10 (за 1955).

Сан Антоніо: П-во Товарницькі $5.

ВЕРМОНТ:

Ротленд: Марія й Іван Кінах $25.

ВАШИНҐТОН:

Сентралія: А. Сухий $1.

ВЕСТ ВІРДЖІНІЯ:

Вілінґ: По $10: Іван Оришкевич, „Провидіння" (99. відділ).

ВІСКОНСІН:

Джефферсон: Ігор Швець $3.

Милвокі: Онуфрій Дмитрів $60 (за 1952, 53, 54, 55, 56 і 57); Іван Костюк $30 (за 1954, 55 і 56); по $10: Микола Бурда, Константин Мандзенко, Микола В. Петренко.

Возокі: Ольга й Іван Демчук $20 (за 1955 і 56).

Демчук, Василь Деркач, д-р Омелян Дуб, Захар Федоренко (на 1957), Іван Фридер, Станислав Фурманюк, Бронислав Гайдук, Марія Гаврилів, Микола Гавришків, Володимир Гнатишин, Ярема Годованець, Стефан Гординський, Михайло Губка, Григорій Іваненко, Дмитро Кінашук (на 1957), Григорій Крайник, Зенон Крецців, Степан Куліш, Микола Лінник, Василь Литвинишин, Сильвестер Мацькевич, Дмитро Маковей, Ілля Матулко, Александер Максимович, Дмитро Мицик, Филимон Ногач, Петро Ногач, Василь Ногач, Михайло Опалюх, Микола Осовський, Мирон Ожґа, Максим Пігіль, Марія і Володимир Пігут, Оксана й Іська, М. Фейда, Агафія Фіца, Т. Фірцович, М. Форович, Н. Филипович, П. Гула, Б. Гайдук, М. Гальчишак, М. Галібей, Марія Гавришків, П. Гобиль, І. Горайський, І. Грицишин, Ева Гусір, Наталія Ільчук, О. Івахів, Марія Іващук, Я. Яхнюк, Ю. Кавка, О. Качор, д-р О. Караван, Вікторія Караван, І. Казанівський, А. Кіцела, Анна Кобилецька, І. Колячко, Олена Кос, Ю. Коваль, В. Куцан, Г. Кучма, І. Курилюк, Наталія Курилюк, д-р І. Кутинський, І. Кузин, Стефанія Ляхович, І. Левицький, О. Левицький, В. Левицький, Т. М. Ліскевич, О. Ліщинський, Марія Мала, Р. Мартинюк, В. Мартинюк, І. Маслянко, Іванна Менцінська, І.

„Що ж то за народ, коли за свою користь не дбає і очевидній небезпеці не запобігає?"

Іван Мазепа

ЛИСТА ч. 6. (Від 1—31. січня 1957 р.)

АРКЕНЗО:

Беррвіл: Д-р Ярослав Михайлович $10 (на 1957).

Де Квін: О. Ю. О. $10 (на 1957).

КАЛІФОРНІЯ:

Лос Енджелес: По $10: Богдан Гамерський, Михайло Костів; Н. Солоний $3.65.

Сан Франсіско: Гарасим Паньків $3.

КОЛОРАДО:

Сан Дієґо: Д-р Богдан Осадца $25.

КОННЕКТИКАТ:

Бренфорд Гіллс: Михайло Чапля $10.

Бріджпорт: По $10: Онуфрій Вайда, Михайло Гальkевич, Семен Лупиніс (за 1957), Роман Пурій, Дмитро Стець; П. Т. $5.

Ґлестонбюрі: Роман Терлецький $10.

Гортфорд: По $25: Василь Грицина (за 1957), Українсько-Американські Ветерани; УНСоюз (277. відділ) $20 (на 1957); по $10: Александер Валандюк (на 1957), Галина і Теофіль Валандюк, Микола Червінський, Меланія Федишин, Микола Ференц, Лев Коваль, Пласт-Прият (на 1957), „Провидіння" (205. відділ, на 1957), Іван Селеман (за 1955), Григорій Семчишин, Стефанія Тимчишин, Ольга Вересюк, Микола Захарієсевич.

Мерідеи: Укр. Робіт. Союз (8. відділ) $10; Маруся Маланич $3.97 (для дітей залишенців).

Ню Гейвен: Віталій Білинський $10.

Сеймур: Володимир Пипюк $10.

Виллиментик: По $10: Михайло Чепіжак, Микола Фімяк, Василь Головчак, Михайло Яновиич, Іван Коваль, Ілля Мельник, Степан Поточняк, Софія Посляр, СУМА (відділ), Відділ УКК, Іван Здирко, Параскевія Жебак.

ДЕЛАВЕР:

Вілмінґтон: По $10: Евстахія Гусак, Зеновій Гусар, Михайло Кочан, Іван Кравчук, Марія Новосельська, Володимир Романишин, д-р Олег Слюзар.

ДІСТР. оф КОЛОМБІЯ:

Вашинґтон: По $10: Михайло Кушнір, Евген Приходько, о. Дмитро Шуль (за 1957); Дмитро Корбутяк $2.

ФЛОРИДА:

Маямі: Д-р Роман Климкевич $10.

Зефіргіллс: Л. Н. $10.

ІЛЛИНОЙ:

Аврора: Андрій Ноґа $2.

Шикаґо: д-р Володимир Рижевський $50; по $25: Бурачинські і Вишницькі, д-р Пантелеймон Грицеляк, Іван Ковальчук, д-р Роман і Софія Крупка, Василь Музика і син, Андрій й Іван Оленець (на 1957), М. Петрів і сини, Тарас Шпікула, Лев Тягнибік (на 1957), УН Союз (106. відділ, на 1957); по $20: Микола Ґудз (в тому $10 в часі Шевченківського свята), ООЧСУ (8. відділ, за 1955 і 56), Іванка й Тома Подола (на 1957), Українське Жіноче Допомогове Т-во (на 1957); Михайло Дудич $11; по $10: Володислав Аренд, Константин Богдан (на 1957), Діоніз Бурчинський, Петро Хімяк, Петро Хома, Олексій Черник, П. Чухрій, д-р Григорій Чушак, Володимир Децик, д-р Александер Починський, Григорій Процишин, Теодор Пилявка, Назар Пучила, Стефан Пустовий, Теодор Рошкевич, Емануїл Рибак, Іван Сандуляк, Петро Соломко, Ярослав Сточанин, Лев і Неоніля Струґ, Роман Суспільняк, Іван Шатинський, Роман Шерстюк, Григорій Шкода, Володимир Шлапак, Микола Шлюз, Станислав Таник, Йосиф Тягнибік, Стефан Ткачук, Іван Трегубчак, Михайло Тимець, УНСоюз (131. відділ), Ричард Васильовський, Іван Волчанський, Михайло Волчанський, Александер Волошин, д-р Тома Воробець (за 1955), Юрій Воронецький, Маркіян Вигнанський, д-р Ілля і Дарія Витанович, Семен Запухляк; по $5: Павло Бубнів, Роза Фарина, Микола Гринич, Льона Куземчак, Віктор Кузьма, д-р Евген Савчин (коляда); Стефан Буртник $2; Варвара Котула $1. **Жертви з листопадового свята:** Іван Барабаш $10; по $5: Йосифа Читвінська, Ірина й Теодор Довбак, Андрій Гриневич, О. Яросевич, д-р Іван Козій, Іванна й Іван Ліщинський, д-р Мирослав Сіменович, д-р Василь Стефурак; д-р Михайло Васюта $3; по $2: Ю. Артюшенко, Й. Дацко, Д. Дмитрів, д-р М. Дольницький, Володимир Івасютин, В. Іващук, Р. Яценків, М. Леник, М. Ожґа, Ю. Саварин; по $1: В. Бабяк, Д. Баґрій, Анна Балко, Андрушко, Аренд і Фридер, В. П. Варан, І. Бараник, д-р А. Бойкович, М. Бортнійчук, В. Буда, Анастазія Букало, Уляна Целевич, С. Хамів, Олена Чуба, Г. Чикета, Л. Давидович, М. Денисюк, Д. Дереш, В. Димитрієвич, М. Дорошевич, А. Дрозд, П. Дишкант, Г. Фасовмулла, І. Михайлів, І. Михайлів-Городиська, Анна Михайлович, Ів. Михальцевич, Стефанія Миськів, П. Ногач, У. Олійник, Д. Овчарчин, А. Паславський, д-р В. Помірко, Е. Пруц, І. Пришляк, Я. Рак, Марія Романченко, І. Романюк, М. Романюк, Анастазія Романовська, О. Рончковський, Ірина Ривак, В. Савчинський, М. Сенчишак, д-р П. Сениця, Марія Семянчук, П. Семків, І. Сіренко-Сірий, С. Скробач, М. Сопівник, Л. Стадник, С. Стадник, Анна Стим, д-р Юлія Сидор, М. Шафранка, Іванна Шпиталь, Ю. Шимкович, Д. Терлецький, Марія Терлецька, Т. Токай, Б. Томашівський, М. Трощук, д-р В. Тимцюрак, І. Ванджура, В. Варій, М. Васько, Ф. Васильовський, І. Воробець, Марія Вознюк, д-р П. Вигінний, О. Вишнівський, П. Вишницька, Й. Вишницький, Г. Залізняк, С. Запухляк; у не підписаних конвертах було $20; дрібними в 12-ти конвертах без підпису $4.89; дрібними без коверт $6.61. **В часі свята в честь Т. Шевченка у 1956 р. зложили учасники такі жертви:** Д-р Мирослав Сіменович $20; по $5: Степан Куропась, Василь Музика, Тарас Шпікула; Богдан Вілинський $3; по $2: Волод. Бережан, Д. Д., М. Домашевський, І. Кобеляк, Н. Н., П. Олексієнко, д-р Т. Ткачук; по $1: Ю. Артюшенко, М. Березовська, А. Білодід, І. Бурдаш, Катерина Доманчук, Л. Довбенко, З. Федоренко, М. Фесенко, П. Фурчак, С. Фурманюк, М. Гадорин, Дора Грицеляк, М. Єнджийовський, Марія Клепачівська, В. Ключковський, Ліда Котко, П. Кулик, Т. Курпіта, І. Лащук, Е. Макаруха, П. Малешик, Ю. Мізь, о. І. Мицик, Т. Носієвич, І. Павліш, Д. Пуня, Марія Романченко, І. Стефанюк, Л. Струґ, М. Субота, С. Щупак, Н. Ткачинський, Галина В'юн, М. Врублівська, Анна Загикайло, Г. Загикайло, М. Зайчук, Г. Залізняк.

Діксон: Роман Несторович $10.

Лайонс: Іван Макара $5.

Мантено: Д-р Роман Кіцай $15.

Мокена: Д. Ф. Теофіль Демус $20 (на 1957).

ІНДІЯНА:

Бремен: К. Карпенко $1.

Іст Шикаґо: Димитрій Балата $10; Михайло Балата $5; М. Трутко $1.

Ґері: Д-р Михайло Головатий $10.

АЙОВА:

Девенпорт: Евген Акулов $10.

МЕЙН:

Річмонд: Іван Земляний $2.

МЕРИЛЕНД:

Балтимор: Теодор Хай $20 (за 1955 і 56); по $10: Микола Баран, Дмитро Козак, Марія Мулькевич, Степан Поперечний, Олекса Попик, Теофіль Попович, „Провидіння" (66. відділ), Андрій Радь, Володимир Романовський, Осип Стельмах, Укр. Роб. Союз (65. відділ, за 1955); Антін Траска $4.

Гарвуд: Петро Свистун $10.

Моунт Рейнір: Д-р Ярослав і Богдана Ґелета $15.

МЕССАЧЮЗЕТС:

Бостон: Микола Томаш $20 (за 1955 і 56); Володимир Бачинський $10; Дмитро Владимір $5.

Кембрідж: Михайло Гайда $10.

Челзі: По $10: Дмитро Николенко, Анастазія Різенко-Зеленська.

Джемейка Плейнс: Михайло Кисіль $13.25 (за книжки).

Лудлов: Укр. гр.-катол. парафія св. Петра і Павла $20 (на 1957 і 58) і $30 (на коляду).

Пітсфілд: Відділ УКК $20 (прибуток з коляди); Іван Тарнавський $11 (за книжки); Григорій Колодрубський $5.

МІШИҐЕН:

Бентон Гарбор: По $10: Василь Лизун, Михайло Свербінський (за 1957).

Блумфілд: Іван Палієвич $10.

Каро: Михайло Розумний $5.

Дірборн: А. Сімер $2.

Дітройт: Богдан Ґулай $20 (за 1956 і 57); по $10: Михайло Вабій (на 1957), Атанас Білоус, Василь Бігун, Данило Чубатий, Евстахій Чухран, Максим Дудун, Софія і Семен Гулявський (на 1957), Ігор Гайда, Пилип Гайда, Павло Грицак, Василь Господар, Роман Юшкевич, Микола Коперта, д-р Йосиф Кебус, Ольга Ковалишин, Василь Ковалишин, Петро Кухар, Д. Т. Лазар, Михайло Лихолат, Андрій Маланяк, Степан Малиновський, Андрій Мариняк, Іван Марущак (на 1957), Володимир Несторенко, Михайло Перфецький, Евген Пліхата, Володимир Романко, Богдан Середюк, Укр. Роб. Союз (112. відділ), Михайло Вацик, Василь Зарійчук; по $5: М. Десяк, Богдан Федеш, Михайло Ших, Тома Винничук; Іван Білоус $2 (за книжку).

Флінт: По $10: Микита Драганчук, Дмитро Досій, Іван Гермак, Іван Гайдукевич, Теодор Кісілевич, Теодор Квасницький, Іван Левандовський, Теодор Мацевко, Ілля Мельник, Прокіп Ніцпонь, Осип Пантелюк, о. Теодор Вареха, Василь Жовтяк.

Фовлервілл: Іван Ґерич $10.

Каламазу: Марія й Андрій Голуб $10.

Нюберрі: Д-р Олексій Ванах $25 (на 1957).

Палмер Парк: Укр. Амер. Горожанський Клюб $10 (за 1955).

Роял Оук: По $10: Марія Сковрон, Володимир Сковрон.

Сейнт Клер Шорс: Текля і Василь Довгань $25.

МІННЕСОТА:

Чісголм: По $10: Федір Андріішин, Евстахій Круць.

Ґіббінґ: Ірена і Володимир Березюк $10.

Мелроз: Д-р Володимир Голіян $10.

Міннеаполіс: По $10: Микола Бойко, Василь Домбровський, Александер М. Гайдан, о. Микола Годинський, Маркил Ґелецінський (на 1957), Петро Каркоць, Евген Карпяк, М. К.; Олександра Костюк, Йосиф Ковалів, Володимир Лісович, д-р Юліян Павлишин (на 1957), Іван Преґар; Стефанія Дербуш $7.

Сейнт Пол: Михайло Гук $10 (на 1957).

Сьогодні публікуємо до загального відома листи Платників і Жертводавців УНФонду, що прислали свій Національний Даток чи пожертви в часі від м. грудня 1956 р. до 28-го лютого 1957 р.

УСІМ ГРОМАДЯНАМ, ЩО ВИКОНАЛИ СВІЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ОБОВ'ЯЗОК, — ЩИРА ПОДЯКА.

Український Конґресовий Комітет Америки

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ ФОНД

ПОВІДОМЛЯЄ: діловий рік 1956 кінчається 30 квітня ц. р.

ПРОХАЄ: поспішитися із надсилкою Національного Датку.

Національний Даток надсилайте:

UKRAINIAN CONGRESS COMMITTEE OF AMERICA
P. O. Box 721, Church St. Sta., New York 7, N. Y.

УНФОНД — ВИЯВ НАШОГО ПАТРІОТИЗМУ. НЕ НА СЛОВАХ, А НА ДІЛІ!

НА УВАГУ ВП. КАНДИДАТАМ НА ВІДЗНАКУ УККА — УНФОНДУ

Такими кандидатами є особи, яким залишилось вплатити до УНФонду Національний Даток за рік 1956 (або за роки 1955 і 56), щоб мати вплачених разом 50 долярів.

Зазначених осіб просимо поспішитися із надсилкою належного Національного Датку, після чого їм буде уділено Відзнаку з Грамотою.

Український Конґресовий Комітет

ЗАКЛИК
до українських ґромадян, що отримали ювілейні відзнаки УККА-УНФ

Український Конґресовий Комітет отсим звертається до Шановних Громадян, що їм свого часу уділено Ювілейну Відзнаку з Грамотою, — з проханням, допомогти Відділам УККА на місцях у збиранні Національного Датку, оскільки на це дозволяють їхні обставини та закликати своїх знайомих особисто і в листах, складати Національний Даток за 1956 рік.

Посилена збіркова акція впродовж місяця квітня може принести значні висліди і направити стан УНФонду.

Форму участи рекомендується усталити на місцях, в порозумінні з місцевими Відділами УККА. Це може бути уладження доповідей під час збіркової кампанії, сходини, особисті відвідини, залежно від місцевих обставин.

ЗАКЛИК
до організацій української молоді та до української молоді у ЗДА

Український Конґресовий Комітет отсим звертається з проханням до Організацій Української Молоді та до Української Молоді взагалі взяти участь у збірці Національного Датку і допомогти у збіркових акціях Відділам УККА впродовж місяця квітня, щоб спільним зусиллям піднести стан УНФонду за 1956 рік.

Кінець ділового року 1956 відрочено до кінця місяця квітня 1957, то ж Конґресовий Комітет закликає Українську Молодь взяти активну участь у закінченні збіркової акції на Український Народний Фонд.

Форму участи доручається устійнити в порозумінні з місцевими Відділами УККА.

Український Конґресовий Комітет сподівається, що активна участь Українських Громадян, яким уділено Ювілейні відзнаки та Української Молоді у збірковій акції впродовж місяця квітня, може принести поважні висліди для Українського Народного Фонду.

Після закінчення ділового року 1956, — Конґресовий Комітет плянує видати список всіх громадян, з молоддю включно, що брали активну участь у збірковій акції. *Цей список буде предложений на Річні Збори Краєвої Ради, що відбудуться на початку червня 1957 у Ню Йорку.*

Український Конґресовий Комітет

З листів до УНФонду

ВШ. Добродію, Редактор!

Отсим посилаю 3 доляри, — по одному за календар, „Веселці" і одного на Конґресовий Комітет. Як би я міг, то дав би більше, — коло мене невесело, 5 років без праці, до того — без правої руки і до того нездужаю. Прийміть, хоч цю маленьку мою лепту, хай і я буду в рядах тих, що хочуть кращої долі нашій Ненці-Україні та бути рівним з другими вільними людьми.

З правдивою пошаною

Гр. П.

21. 1. 1957.

МІЗУРІ:

Ганнібал: Тарас Руцицький $20

Сейнт Луїс: Василь Щупляк $10.

НЕБРАСКА:

Омага: Михайло Воробець $30 (за 1955, 56, 57); по $10: Олена Чехут, Мирослав Кальба, Василь Мазурик (на 1957), о. Ярослав Свищук, Роман Шелевич, Іван Воробець; д?р Іван Богачевський $5.

НЮ ДЖЕРЗІ:

Бейон: По $10: УНС (213. відділ), УНС (281. відділ).

Кліфтон: Василь Сметана $2.

Кренфорд: Едвард Полевчак $10.

Елизабет: По $10: Іван Іваник, Михайло Юрченко, Франко Кусмида, Володимир Квас, Петро Пилат, Іван Полянський, Василь Солтівський, Пилип Шпирун, УНС (234. відділ).

Фейрлавн: Зеновій Гарасимюк $10.

Гакетставн: Григорій Шавалюк $10.

Гобокен: Д-р Юрій Фединський $10 (за 1955).

Ірвінгтон: Катерина Якубовська $10.

Джерзі Сіті: По $10: Василь Челак, Іван Янко, Степан Кот, д-р Евген Котик, Володимир Кух, Атаназій Лисак, Іван Пекар, УНС (25. відділ); по $5: Марія Челак, Ростислав Галабурда, Петро Грицак, Микола Кашуба, Михайло Шолдра, Михайло Тизьо; по $2: Оля Цекот, Василь Плечан.

Нюарк: Михайло Головецький $20 (за 1955 і 56); по $11: Богдан Білинський (на 1957), Іванна Білинська (на 1957; по $10: Володимир Березяк, Ярослав Бігун (на 1957), Стефан Бойків (на 1957), Осип Браташ, Марія Добровольська, Іван Дідоха (на 1957), Володимир Гілевич, Валентина Яковенко, Андрій Кашубинський, о. д-р В. Клодницький (на 1957), Степан Коноба (на 1957), д-р Ізидор Пасічницький, Микола Стецьків, Зеновія Воробець; Гр. Дац $1.

Ню Бронсвик: Д-р Е. Ярмолюк $10.

Пассейк: Макар Рикура $11 (за 1955); по $10: Андрій Бук, Петро Куриленко (на 1957); Василь Розділький $2; А. Ткачук $1.

Патерсон: По $10: Віра Копач, Михайло Копач, Дмитро Мазурик (на 1957), Василь Томачук, Василь Воронка.

Перт Амбой: По $10: Степан Грабар (на 1957), Іван Мельник.

Плейнфілд: УНСоюз (372. відділ) $35 (на 1957).

Філіпсбург: Михайло Допілка $10.

Савт Амбой: Іван Добрянський $10.

Сомміт: Надія і Сергій Колінський $10.

Спрінгфілд: Микола Бойчук $100.

Трентон: По $10: О. Мізюк, д-р Орест Павлюк, Дмитро Забітовський (на 1957); Антін Обуховський $5.

Вест Орендж: По $10: Любов Дарія Турянська, Іван Волод. Турянський.

Вайнленд: Д-р Іван Галій $10.

НЮ ЙОРК:

Амстердам: По $10: Василь Ільницький, Ольга Купчинська (за 1957), Мирослав Кривулич, Павло Войцсховський, Олекса Жиглевич.

Асторія. По $10: Андрій Гула, Роман Гойдич (за 1955), Юрій Пазула, Іван Ткач.

Оборн: По $10: Петро Ділай, Гриць Гавришків, Мирон Кіналь; Володимир Березівський $5.

Бабилон: В. Горбанюк $10.

Бінгемтон: Д-р Володимир Корудз $25; д-р Любомир Вилів $20 (на 1957), по $10: Володимир Хруник, Дмитро Яремчук, Евстахій Клочаний, Роман Клочаний, Михайло Крайник, Михайло Мельник, Іван Неньків (на 1957), Богдан Павловський, Василь Солецький, Іван Тюх; Осип Клочаний $5; Семен Поточняк $2; М. Юрків $1.

Бронкс: Ірена й Омелян Скремета $25; Евген Баторфальви $10; Катерина Трухла $2.50.

Бруклин: Д-р Любомир Зарицький $50; по $20: Михайло Бойсюк (на 1957), д-р Василь Федорців (за 1955 і 56), Андрій Пащук, Теодозій Шлапак, Укр. Роб. Союз (28. відділ, за 1955 і 56); по $10: Всеволод Форостина, Василь Іванчишин, Константин Миронюк (на 1957), Лев Миронюк, Юхим Нещадименко, Антін Оттенбрайт, „Провидіння" (32. відділ), Ярослав Савчук, Укр. Роб. Союз (за 1957); по $5: Микола Яцків (на 1957), Василь Перегівський; Василь Мисик $2 (на 1957).

Боффало: Д-р Семен Дорощак $30; по $10: Н. Н., Александер Школьний, Евдоким Заяць (на 1957); Александер Супрунович $5.

Когус: Володимир Коник $25; по $10: Йосиф Дрогомирецький (за 1955), Корнило Дрогомирецький, Стефан Галібей (за 1955), Роман Галькевич, Методій Янишак (за 1955), Іван Крушельницький, Іван Куфель, Олег Омецінський, Мик. Шанц.

Елмайра Гайтс: Николай Маґера $20 (за 1956 і 57).

Елмгорст: Леопольд Ленчук $10 (на 1957).

Іст Медовс: По $10: Іван Корнова, Ліна Проневич, Василь Захарія; Василь Ґерула $5.

Флошінґ: Василь Новак $10.

Фарест Гіллс: Йона Бучак $10.

Ґованда: По $10: Семен Королишин, Теодор Королишин, Олекса Луцишин; по $5: Андрій Іванців, Анна Журавінська.

Гадсон: По $5: Михайло Гриб, Павло Сиротюк (відзнака).

Гемпстед: УНСоюз (327. відділ) $10.

Гіксвілл: По $10: Роман Романюк, Атаназій Сваричевський.

Горнел: Григорій Бобовник $5.

Джексон Гайтс: Сам Валентий $25.

Кю Гарденс: Оксана і Роман Волчук $20 (за 1957).

Керговксон: Іван Дерик $10.

Літл Фолс: Микола Паламар $2 (за книжку).

Мангеттен: Володимир Юрковський $100; Ілля Сирко $30 (за 1954, 55 і 56); по $25: „Арка", УНСоюз (130. ввідділ, на 1957); по $20: Юрій Артишин, Михайло Богданович (за 1955 і 56), Михайло Овчар (за 1956 і 57), Нестор Пінковський (за 1955 і 56); д-р Мирон Луговий $15; Олекс. Животко $12.50; по $10: Микола Білан, Лаврентій Цимбал, Александер Гудзяк, Осип Гарасимяк, Александер Грицай, Іван Колодій (на 1957), Григорій Костюк, д-р Іван Козак, Мих. Кравчук (на 1957), Анна Крамарчук, Михайло Крамарчук, Зенон Крамарчук, Мирослав Кулинич, Павло Кузьмин, Олександра Куницька, Григорій Лучанко, Іван Паливода (за 1955), А. Романчук, Стефан Салик, Михайло Савчук, Дмитро Сосяк, Роман Стефанюк, Любомира Ставнича, Нестор Стешин, Евген Шевчук, Т-во українських інженерів, Павло Врублевський; по $5: Михайло Війтович, Микола Рибачук; Роман Білинський $2 (відзнака); І. Юзефович $1.

Нюбург: Юлія Ляховська $2.

Озон Парк: Микола Танчак $10 (на 1957).

Покіпсі: По $10: Степан Берник, Андрій Герило, Роман Климкович, Андрій Королик, Юрій Оршуляк, Стефан Заваляк; Іван Леничин $5; М. Оршуляк $3.75 (за книжки).

Квінс Вілледж: Ілля Павлюк $2.

Рак Сіті Фоллс: Гр. Кіт $5.

Рего Парк: Осип Коршовський $10.

Річмонд Гілл: Стефанія і Стефан Данилевич $15; Николай Гарматій $10.

Ревргед: Іван Павликовський $3.

Рачестер: По $20: Мирон Руснак (за 1955 і 56), СУМА (за 1955 і 56); по $10: Теодор Баль, Микола Цепух, Микола Дяків, Дмитро Ерстенюк, Антін Фолюсевич, Микола Якимишин (на 1957), Марія Ківацька, Володимир Кольцьо, Михайло Король, Ірена Костинюк, Теодор Коваль, Марко Лонкевич (на 1957), Магдалена Мартинович, Кирило Матюшенко, Дмитро Мельник, Степан Павлишин, Василь Петришин (на 1957), Методій Плаская, Союз Українок Америки (47. відділ), Петро Сірик, Степан Сипливий (на 1957), Роман Тишовницький, Український Дім, Укр. Роб. Союз ім. Драгоманова, Іван Заяць.

Стетен Айленд: По $10: Олександра й Іван Сенюта, Володимир Скоцень.

Сиракюз: Український Народний Дім $25; Евстахій Совірко $20 (за 1955 і 56); по $10: Степан Андрущишин (на 1957), Ольга Бачинська, Василь Фенцор, Онуфрій Ґрипа, Марія М. Гапій, Павло Ґринник, Теодор Ярема, Василь Лебідь, Теодор Луцишин, Михайло Мимко, Стефан Петричко, „Провидіння" (86. відділ), Володимир Присточ, д-р Франц Свістель, Андрій Стурик, УНСоюз (317. відділ), Михайло Вовк, Василь Возняк; Петро Гусак $5 (1957); по $2: Дмитро Родачинський, Михайло Солецький.

Тілс: Д-р В. О. Семків $10.

Ютика: По $10: Святослав Цибрух, Богдан Кізин, д-р Володимир Когутяк, Яків Миколасенко, Андрій Негович, Т-во „Бесіда".

Вайтсборо: Ганна Гуминицька $10.

Віллард: Д-р Богдан Гук $10 (на 1957.

НОРТ ДАКОТА:

Джеймставн: Д-р Михайло Міщенко $10.

ОГАЙО:

Акрон: Відділ УКК $115 (збірка).

Кемпбел: Василь Бекер $10.

Клівленд: УНСоюз (364. відділ) $50 (збірка між членами); Олександер Мартиновський $40 (за 1951, 52, 53 і 54); по $25: д-р Микола Грушкевич, Союз Українок Америки (30. відділ, за 1957); Михайло Свистун $20 (за 1956 і 57); но $10: Петро Бойко, Осип Хімяк, Василь Черкес, Ярослава Дзядига, Ярослав Дзядига, Іван Фешовець, Іван Фур, Марія Гель, Александер Ґереґа, Степан Гвоздецький, Марія Гороховянка, Іван Губач, Василь Ільчишин, Мирослав Яворський, Софія Яремкевич, Микола Кавка, Володимир Кавка, Михайло Колодій (1957), Степан Кікта (на 1957), Іван Кулик, Ігор Лесик, Яків Нійилович, Юрій Павлюк, Володимир Павлусевич, Полікарп Плюйко, Ярема й Олена Попель, Ігор Руденський, Данило Садівничий, Андрій Стецик, Михайлина Ставнича, Теодор Швабінський, д-р Дмитро Шевчук, Дмитро Ванькович, Петро Венгрин, Гнат Воробець, Михайло Ждан; по $5: Богдан Дмитрак, Семен Лобур, Василь Вовченко, Василь Заволович, Мафтей Зубрицький; Микита Правик $2.

Коломбус: Іван Гимон $10.

Лейквуд: Іван Жиґа $10.

Лорейн: По $25: Павло Веца, Богдан Дейчаківський, Стефан Ганчарик, Василь Кичун, Марія й Омелян Лесюк, д-р Роман Стеткевич; Кость Мацілинський $15 (на 1957); Степан Зубаль $13; по $10: Володимир Безґацький, Михайло Боівка, Микола Бучинський, Василь Цікало, Григорій Черкас, Володимир Данилейко, Іван Деревяник, Дмитро Деркач, Осип Дрогомирецький, д-р Лео Дубаб, Григорій Гаркач, Гарри Газен, Петро Головецький, Борис Калюшик, Роман Клос, Арсен Кочила, Дмитро Курдяка, Роман Левицький, Василь Левицький (на 1957), Петро Мавдро, Олександер Маркевич, Михайло Напора, Петро Оренчак, Іван Охрін, Трохим Пахнюк, Михайло Пакуш, Юрко Пастернак, Микола Пастернак, „Провидіння" (209. відділ, за 1958), Петро Проць, Яків Рудяк, Андрій Савдик, Василь Сікора, Орест Ступарек, Микола Сухарчук, Микола Сикута, УНСоюз (233. відділ), УНСоюз (50. відділ), Дмитро Величко, Марія Величко, Юліян Волянюк; по $5: Ярослав Барнич, Орисл Буріє, Михайло Максимів; Відділ УКК $6.50 (за книжки).

Найлес: По $10: Андрій Кондрат (за 1955), Михайло Папько.

Парма: Михайло Олексів$10.

Порт Клінтон: Д-р М. Мичковський $10.

Толідо: По $10: Адольф Космина, Михайло Космина.

Йонґставн: Йосиф Шульц і Син $100; по $20: „Провидіння" (135. відділ), Михайло Терлецький (за 1955 і 56), УНСоюз (230. відділ); по $10: Андрій Цибульський (за 1955), Іван Данилик, Михайло Гудз, Михайло Ярош, Микола Яж (за 1957), Михайло Копчик, Микола Леник, Михайло Люлька, Константин Остапяк, Іван Панько, Михайло Стапай, СУМА, Укр. Роб. Союз (153. відділ), Василь Венгер, Іван Вішка, Тарас Захарко; Павло Чарагус $5. **Свято в честь І. Франка:** Ю. Присташ $5; по $2: Ст. Бух, М. Корочинський, А. Кравець, М. Семчій, Ю.ЛевМироКОмНе І. Стрілка, Микола Терлецький, П. Веселовський, Д. Войтович; Мих. Терлецький $1.50; по $1: І. Баґан, М. Бекейт, М. Болотенний, А. Бурий, І. Цебряк, С. Цицик, Й. Двуліт, А. Федунечко, М. Гудз, Ліда Гаргай, В. Гаврилко, Евдокія Головчак, М. Іванчак, Ф. Ясновський, П. Кобрин, М. Копчик, А. Косач, П. Кравчук, Варвара Кравець, М. Котник, Т. Кулинич, М. Лінинський, І. Ліщак, Г. Луць, Ф. Луцик, С. Марчишин, о. В. Олійник, К. Остапяк, Д. Проць, В. Прокопик, п-ні Пус, О. Рибалт, Л. Сенчишак, Д. Сенько, М. Стапай, П. Стецевич, С. Сиктор, І. Шанайда, К. Шат, С. Шат, д-р Р. Стахура, Т. Свередан, М. Валковець, Д. Затворницький; С. Марків 50 ц.

ПЕНСИЛВЕНІЯ:

Аллентавн: По $10: Александер Білинський (за 1957), о. прот. Орест Іванюк (за 1957).

Амбрідж: „Провидіння" (121. відділ) $10; Антін Ущтан $2; Ю. Гера $1.

Бала-Цинвид: Е. М. Процин $25.

Брістол: Укр. Амер. Клюб $25 (за 1955); Йосиф Осередчук $10.

Делано: Михайло Дентош $10 (за 1957).

Дрексел Гілл: Дмитро Зазуляк $10.

Данкеннон: Роман Зазуляк $10.

Честер: Лідія і Василь Кий $25; І. Чабан $12; по $11: Прокіп Блотний, Микола Муляр, Василь Новак; по $10: Ярослав Кобрин, Атанас Кобрин, Софія Мельник, Дмитро Мінчак, Евстах Мінчак, Богдан Стельмах; Микола Яцик $8; по $6: Григорій Давид, Микола Кагуй, Василь Трач; по $5: Д. Чочера, Михайло Єдинак, Матвій Закорчемний; по $4: Василь Слемко, Франко Труш; по $3: Михайло Яцик, Йосиф Мамут, Онуфрій Щесняк; по $2: С. Чабан, П. Чопик, В. Федорович, М. Іщак, Кароль Нудис; по $1: С. Бера, М. Бец, Г. Івасів, П. Копчак, В. Ковальчук, Матуцак, Т. Надзьо, Г. Перчак, І. Пшеничняк, М. Щудляк, М. Страґ, С. Ткач, Н. Тимчак, В. Яцикевич, В. Волянський, А. Закорчемний, М. Закорчемний, П. Закорчемний, М. Звіздансь кий.

Еддистон: Ольга і Василь Кэцюба $16.

Гаррисбург: д-р Роман Л. Яців $10.

Джанставн: Михайло Грисяк $5 (за 1957).

Кенсінґтон: Ник. Воловецький $10 (за 1957).

Латроб: Н. Т. $10.

Лестер: Семен Сеньків $10.

Лейк Коно: Маланка Федник $3

Лічбург: Тео. Ковалюк $10.

Линдора: Анна і Михайло Марків $25; Марія Вілович $10.50; по $10: Анна Адамовська, Григорій Голяк, Марія Кукура, Олекса Мушак, Григорій Павлюк, Михайло Павук, о. Іван Шнурер; по $6: Петро Бек, Катерина Гринюх, Микола Тимків; Катерина Добрянська $5.50; по $5: Текля Циґан, Анастазія Дмитрик, Степан Гощак, Юлія Маркович, Василь Олекшишак, Семен Петрашко, Стелла Шат, Українська Жіноча Поміч; Михайло Романишин $4; Анастазія Пенрин $3; Марко Морріс $2.50; по $2: Тома Бучковський, Павло Лончина; Михайло Коцко $1.50; по $1: п-ні Березюк, І. Березюк, М. Вурка, Ю. Фурка, Елла Гловацька, Р. Гринюх, Анна Катт, Ю. Кравчук, П. Леник, Анна Лончина, Анна Малецька, Текля Малецька, І. Марчишин, Анна Очипок, А. Ондеско, Катерина Рак, М. Рапавий, М. Сметковський, Марія Слиш, Катерина Шат, М. Теленцьо, І. Тимцьо, Доротея Ваврик; по 50 ц.: М. Білович, І. Чапельська, А. Кулик, М. Леник, А. Лестик, І. Марків, А. Мельник, Т. Рапава, Г. Твердяк; Громада при укр. правосл. церкві св. Петра і Павла $21.18 (прибуток з листопад. свята).

Мек Кіз Ракс: Укр. Народн. Союз (відділ) $20; Іван Білонога $10;Тимко Галіновський $10; Михайло Лисько $5; Розалія Олесь $1.

Маунт Клер: Йосиф Малець $2.

Нантікок: Ева Варениця $6.

Ню Кестл: О. І. Кобат $1 (свято Франка в Йонґставн).

Ортанна: Петро Павлович $10.

Філаделфія: „Еко" (спілка) $25; По $20: Лідія й Іван Оджинський (1956 і 1957 р.), Оксана й Іван Поритко, Самопоміч (відділ), Іван Васюта (за 1955 і 1956 рр.); По $10: Іван Белей, Федір Халус, Стефанія Чорпіта, Володимир Дузінкевич, Володимир Дорошенко, Михайло Гіжевський, Йосиф Гайдамаха, Ірена Ільницька, Володимир Івахів, Стефан Когут, Федір Корсун, Йосиф Куців, Матвій Ковальчук, Іван Костинюк (на 1957 р.), Павло Кучерявий, Бог. Лучаковський, (1957) Микола Кузьмич (1957), Микола Луцький, К. Луценко, Володимир Масвський (на 1957 р.) Зиновій Маланчук, Ярослав Мартинович, Данило Мельник, Володимир Наливайко, Надія Недільська, Маркіян Недільський, Ірена Новоженюк, Степан Новоженюк, о. прот. Іван Савчук, Ілько Савчин (на 1957), Оксана Сімович, Александра Смоляк, Александер Смоляк, В. Струтинський (на 1957 р.), Конрад Сопрунович, Союз Українок Америки (10 відділ), Дмитро Павлище, І. Поліщук, Володимир Риндич, Дмитро Шабля, Іван Щупаківський, Атаназій Тупиця, Українська Правосл. Церква св. Покрови, Укр. Роб. Союз (208 від.) Стефан Зубко. По $5: Павло Вудзан, Григорій Яжик, П. Майдачевський, Петро Терпелюк; Микола Фещак $3; К. Вілюх $1.

Фенікевіл: по $10: Петро Гундер, Анатоль Самійленко; М. Колюбінський $5.

Піттсбург: Укр. Народна Поміч (85 відділ) — $40 (за роки: 1955, 1956, 1957 і 1958); по $20: Василь Оборишко (за 1956 і 1957), Семен Роман (за 1956 і 1957), Петро Шмагала (за 1953 і 1956),; по $10: Андрій Івасів, Авксентій Іскрак (на 1957), Іван Терлецький.

Редінг: Степан Волянський $10.

Сейр: Марія і Прокіп Кохан$10.

Смоукран: П. Саппер $1.

Скрентон: Анастазій Воронкевич $10; Дмитро Михайлюк $5; Аліса Крікерська $1.

Вест Істон: УНСоюз (137 відділ) $10.

Вілкіс Беррі: Олена Греньків $10 (на 1957 р.); Марія Ворис $5.

РОВД АЙЛЕНД:

Потакет: Осип Гайдало $5.

Провіденс: Михайло Кравців — $5, Л. Гамляк $2.

ТЕКСАС:

Юстон: Михайло Балабан $25; по $10: Володимир Ільчишин, Іван Заблоцький.

ВІРДЖІНІЯ:

Арлінгтон: Омелян Антонович $10;

Мк. Лін: М. Заґурський $1.

ВАШИНГТОН:

Арлінгтон: В. Крін $5; Д. Толя $2.

Іст Стінвуд: Василь Боднарчук $5.

Сієтл: по $10: Марія Бек, Г. Д. Демко, Ф. Кравець, Роман Струць, Ігор Шевченко; по $4: І. Декун М. Панченко; по $5: Володимир Голодний, Г. Печатківська; В. Броницький $3, по $2: Н. Кісіль, А. Кострич, М. Ковалюк.

ВИСКАНСИН:

Мілвокі: Д-р Роман Смаль Стоцький $25 (на 1957 р.); „Зарево" $20 (на 1955 і 1956);

Прейрі ді Чієн: З. С. $10.

ЛИСТА Ч. 7 (від 1 до 28 лютого 1957 включно)

КАЛІФОРНІЯ:

Аркадія: Євгенія і Петро Кащенко $10;

Лос Енджелес: Д-р Володимир Іванків $10;

Сан Бруно: Іван Іськів $10;

Сан Матео: М. Ірклієнко $10;

Сан Франціско: Василь Панасенко $10 (за 1957);

КОЛОРАДО:

Денвер: Корнель Крупський $13; по $10: О. Д. Блажейовський, Орест Колтунюк, Антін Перхач, Тереса Шарко, Омелян Шира; Михайло Довгенко $2; Український Клюб $20 (за 1955 і 1956);

КОННЕКТІКАТ:

Ансонія: Олена Придун $20 (замість квітів на могилу бл. п. Івана Придуна від п. Олени, дружини, від сина Тараса і доньок Олени та Стефанії);

Бріджпорт: Петро Кушнір $30 (1954, 1955 і 1956); Відділ УКК $12 (з свята 22 січня); по $10: Дмитро Осадчук, Василь Зазуляк;

Гартфорд: Михайло Шевчук $20 (за 1955 і 1956); по $10: Теодор Балко, Роман Чубатий, Андрій Ясінський, Стефан Кривоніс, Володимир Тесля (1955);

Ню Гейвен: Українська Грекокатол. Церква св. Михаїла $25; по $20: Братство св. Архангела Михаїла (за 1955 і 1956), Михайло Дубецький (1955 і 1956); по $10: Лідія й Євген Козюпа, Михайло Латик, Богдан Лисяк, д-р Т. Мацьків, Роман Мельник, Надія й Олег Микитей, ООЧСУ (27. відділ за 1957), Віктор Омельченко, Іван Попель, Роман Рондяк, Іван Самотіха, Микола Шайдецький, Теодор Веселик; Осип Хома $5;

Ню Брітень: по $10: Петро Березюк, Петро Хлібович, Петро Галан, Василь Івашків, Юрій Явин, Іван Ябчанка, Михайло Неілко, Андрій Присташ, Петро Шешурак, Тво св. Володимира, Василь Тенишин, Антін Тилка, Теодор Зборовський; М. Степанчак $1;

Нюінгтон: Микола Бузяк $5;

Виллиментик: по $10: Михайло Антошик, Іван Децик, Микола Олексяк, Михайло Тимків, Василь Шулевський;

ДЕЛАВЕР:

Вілмінгтон: УНС (173. відділ) $10;

ДІСТР. ОФ КОЛОМБІЯ

Володимир В. Кульчицький $20 (за 1955 і 1956); Ммкола Пачовський $10;

ФЛОРИДА:

Маямі: Марія і Степан Венґльовський $10;

ІЛЛИНОЙС:

Шикаґо: Ярослав Войнаровський $35 (у тому $10 за відзнаку); Ромео Нагірняк $30 (за роки: 1955, 1956 і 1957); по $25: Михайло Ханас, Микола Ракуш; по $20: Лев Боднар (за 1955 і 1956), Степан Новошицький (за 1955 і 1956), УНСоюз (125. віддія); Василь Івашук $15; по $10: Іван Бабій, Микола Вагрійчук, Михайло Варан (за 1955), Орест Бегека (за 1955), Іван Бегека (за 1955), Степан Бенько, Ізидор Берестянський, Володимир Бошко, Василь Брицький, Стефан Бук, Юрій Буксар, Лонгин Давидович, Павло Дзенцьоловський, Семен Дмитрів, Григорій Галамін, Петро Гарасим, Василь Галіковський, Гринько Ганчаківський, Володимир Грохола, Петро Голойда, Дмитро Григорчук, Теодор Гринишин, Петро Гуцал, Володимир Карпин, Галина Коваль, Іван Коваль, Юрій Коваль, Ярослав Красник, Григорій Кучма, Панько Луців, Роман Луцик (1957), Филимон Маркевич, Наталія Мартинюк, Роман Мартинюк, Василь Матвіїв, Харитон Марценюк, Емануїл Михайлів, д-р Ігор Микитюк, д-р Діоніз Нестюк, Петро Новак, Теодор Олійник, д-р Константин Олексюк, Петро Пахолок, Онуфрій Пончко, Василь Прокуда, Осип Пундур, Іван Романюк (за 1957), Михайло Сарабин, Роман Семчишин, Олекса Сливчук, Богдан Срібний, Іван Стефанюк, Василь Струць (на 1957), Михайло Сус, Олекса Шкодин, д-р Володимир Тимцюрак, Українсько-Американська Єдність (за 1955), Микола Василенко, Филип Васильовський, Йосиф Вишневський, Іван Захарків, Степан Заброцький, Іван Запухляк, Йосиф Запухляк, Павло Запухляк, Петро Андрійчак $5 (на 1957); А. Мадайський $3 (на 1957);

Гервей: Надія Хойнацька $10;

Джолієт: Галина і Михайло Кунінський $10; Марія Коржинська $2,50;

Медізон: Юрій Коробій $5 (на 1957);

Вестчестер: Михайло Квасник $10;

ІНДІЯНА:

Іст Шикаґо: по $10: Іван Ласкевич, Іван Усик;

Форт Вейн: Василь Кляйнер $10; Марія Зінченко $5;

АЙОВА:

Айова Сіті: Михайло Гловяк, $10; Анна Гловяк $5;

МЕРИЛЕНД:

Балтимор: Теодор Чорній $25; Никола Дубровський $20 (за 1955 і 1956); по $10: Анна Чорній, д-р Ігор Гура, Александер Яцків, Тома Котик, Богдан Мельник, Семен Поліщук, Антін Романенко, „Самопоміч" (відділ), Євген Снігура, Іван Стебельський, Володимир Стельмах (на 1957), Семен Тоцький, Василь Верний; Володимир Ганас $5; Микола Дербуш $4;

Гайетсвілл: Д-р Петро Оришкевич $10;

Моунт Рейнієр: Д-р Теодор Залуцький $10;

МЕССАЧЮЗЕТС:

Бостон: Українська Православна Парафія св. Андрія $25; по $10: Данило Бортник, Микола Давискиба, Дмитро Кузь (на 1957), Петро Мороз, Василь Милован, Ілля Сілінський;

Рокебюрі: Дмитро Ґалонзка $10;

МІШИГЕН:

Дітройт: Відділ УКК $300 (з листопадового свята); Василь Стерхалюк $40 (за 1956 і 1957); Степан Хомяк $30 (за 1955, 1956 і 1957); по $25: Лев Кусяка, Микола Наконечний (за 1957), Союз Українок Америки (5. відділ); по $20: Українська Вільна Громада (за 1957), Українська Народна Поміч (162. відділ за 1956 і 1957); Лев Казісвич $15; по $10: Іван Бабій, Омелян Бартків, Михайло Березовський, Березівський Допомоговий Комітет, Іларій Богай, Євгенія і Роман Будзяк, Андрій Хрін, Адріян Черняк, Роман Дацко, Семен Геник, Максим Головчак, Теодор Грицай, Ольга і Володимир Гриньків, Іван Калимон, Михайло Казимирів, д-р Петро Конюх, д-р Володимир Кривуцький, Стефанія і Василь Лазечко, Галина Левченко, Михайло Лопушанський, Михайло Лось, Стефан Луцький, Марія Малинович, Ізидор Мелимушка, Михайло Миронюк, Олександер Наконечний, Корній Ніщеменко, Ананій Никоньчук, Михайло Оглобяк, Григорій Омельченко (на 1957), Степан Ониськів, Микола Пандрак, д-р Софія Парфанович (на 1957), Володимир Раковський, А. С., Корнель Сеник, Стефан Сеник, Богдан Скасків, о. Григор Скасків, Іван Стружовський, Михайло Шавалюк, Іван Шутер, Микола Топалів, Товариство старших віком українців, Українська Вільна Громада (відділ), УРоб. Союз (90. відділ), УРоб. Союз (272. відділ), Український Золотий Хрест (14. відділ), Мирон Воронович, д-р Антін Заллітний; по $5: о. Федір Білецький, Іван Федишин, Павло Галишин, Іван Костюк, Петро Новачок, Василь Паливода, Осип Ріпський, Вінкентій Соболь, Володимир Треш; по $2: Вас. Білий, Мик. Крипа, Анна Сірко; по $1: А. Галамаґа, В. Ґреков, О. Груднй, М. Ковальчук, І. Томяк;

Флінт: Микола Камад $20 (за 1955 і 1956); по $10: Василь Чушак, Іван Капець, Дмитро Костинюк, Стефан Кравс;

Ґренд Репідс: по $10: Ілля Лисогір, д-р Роман Верес;

Ленсінг: Т-во Лесі Українки $15;

Понтіяк: И. Писаренко $5;

Ройал Овк: Корнель Івасюк $10;

Вайендотт: Володимир Кокорудз $10;

МІННЕСОТА:

Гопкінс: Марія і Андрій Гайдуков $10 (за 1957);

Міннеаполіс: Відділ Укр. Конгр. Комітету $100 (із свята 22. січня); Василь Моцьо $ 30 (за 1955. 1956 і 1957); О. Протодіякон Микола Бринь $20 (за 1956 і 1957); Семен Августович $12; по $10: Іван Артим, Павло Федорців, о. Андрій Кість, Роман Король (за 1957), Павло Кукуруза, Іван Машталір, Василь Павлюк, Володимир Сас, Константин Смовський (за 1957), Константин Сольчаник, Іван Вакіряк, Роман Віндик (за 1955), Михайло Вовчик; Григорій Олійник $5; Микола Дербуш $3;

Сейнт Пол: по $10: Микола Анастазієвський (на 1957), Володимир Білецький;

МІЗУРІ:

Кензас Сіті: Василь Тофан $5;

Сейнт Джозеф: Михайло Рацьборський $20 (за 1954-1957);

Сейнт Луїс: Український Народний Дім $25; по $10: Йосиф Хлопак, Осип Цимбала, Стефан Цимбала, Михайло Кульчицький, Михайло Стефанишин, Союз Українок Америки (32. відділ на 1957), М. Запорожченко.

НЕБРАСКА:

Омага: Українсько-Американська Громада $20 (прибуток з фільми); по $10: Стефанія Акулов (за 1955), Данило Огородник (за 1957); Михайло Гошуляк $5;

НЮ ГЕМПШИР:

Манчестер: Володимир Сердюк $2 (коляда); А. Беднарчик $1 (коляда);

НЮ ДЖЕРСИ:

Альфа: Гео Копацієвич $5;

Бейон: Яцко Лаврів $5;

Бріджпорт: Ігнат Коваль $10 (за 1957);

Картерет: Іван Мартинюк $10;

Кемден: Євген Ромах $10 (на 1957);

Кліфтон: Петро Давидович $15; Теофіль Кулик $10; Іван Ладичка $5;

Елизабет: Константин Зелінка $10; М. Федірко $1;

Френклін: Марта Паричук $3,50;

Фрігголд: Гліб Нуменко $20 (за 1954 і 1956);

Гобокен: Д-р Юрій Фединський $10;

Ірвінгтон: по $10: Андрій Дзедзик, д-р Ілля Карапінка, Василь Пасічняк, д-р Мирослав і Люба Роговські (на 1957), Михайло Стиранець, Борис Шевченко, І. З, М. З.;

Джерзи Сіті: по $50 Дмитро Галичин (на 1957), Григорій Герман (на 1957); Александер Кедринський $20 (за 1955 і 1956); Евдокія Волошин $15; по $10: Марія Думанська (на 1957), Роман Ференцевич, І. Й. Яворський, Стефан Ладанай, Ярослава Левицька, Теодор Лютвиняк, Мілдред Милянович, (на 1957), Стефан Михалько, Степан Островський, Михайло Пилипчак, Стелля Риян, Володимир Сохан, (на 1957), Діоніз Смотрич, Петро Ващинський;

Ламбертвілл: Іван Ілляшенко $10;

Лінден: по $10: Михайло Гуменний, Богдан Захарків; Богдан Голда $15; по $2: Петро Цицула, Антоніна Глова, Микола Креховецький, Микола Пагулич; П. Югас $1;

Міллвілл: Український Народний Дім („Просвіта" $25);

Нюарк: „Чорноморська Січ" $ 30; Теодор Бортник $25; по $20: д-р Володимир Гук (за 1956 і 1957), „Самопоміч" (відділ); по $10: Омелян Кіндзельський, Лев Коленський, Дмитро Кузів, Михайло Лозинський, Александер Матківський (за 1955), Михайло Мартиненко (на 1957). Александер Нападієвич, ОбВУА, Ярослав Прухніцький, Володимир Шпирка (на 1957), Укр. Центр. Комітет (відділ УКК), В. Я., Юлій Венке, Надія й Іван Вербяний, Петро Вовчок; Павло Лабінський $5;

Ню Брунсвик: по $10: Омелян Цісик, д-р Юрій Дицьо, Василь Гусар, Союз Українок Америки (65. відділ).

Пассейк: по $10: Атанасій Буртник, Петро Дадачко, Юрій Герман, Степан Івасівка, Марія й Александра Комар, д-р Роман Кос. Володимир Медвідь, Антін Микич $5, Микола Прокопів, о. Микола Притуляк (на 1957), Іван Рудакевич, Микола Сороцький, д-р Кость Третяк;

Петерсон: по $10: Модест Кливак, Євген Ковальський, Сергій Вінярський (на 1957); М. Пеленський $1;

Перт Амбой: по $10: Лука Циктор (старш.), о. Дмитро Федасюк (на 1957);

Розелл: Орест Загайкевич $10;

Реритан: Марія і Михайло Сірман $10 (на 1957);

Трентон: о. М. Запаринюк (з свята 22. січня) $40 (для пані О. Петлюрової); по $10: Дмитро Кузяк, д-р Ярослав Левітський, Степан Васильків (на 1957);

Віпані: „Провидіння" (43. відділ) $10;

НЮ ЙОРК:

Асторія: Іван Ткач $10 (на 1957);

Оборн: по $10: Іван Ґузеляк, Григорій Гавучак, Григорій Ковальчик, Михайло Майовський, Андрій Рочій; Відділ УКК $200 з різдвяної збірки на Український Народний Фонд. Жертводавці: о. Василь Присташ $10; по $5: Теодор Мацичко, Т-во „Вест Клаб", Запорожська Січ; Дмитро Голяк $4; по $3: Омелян Білинський, Олекса Горбаль, Михайло Гулик, Антін Ярема, Павло Пироганич, Андрій Рочій, Т-во св. Миколая; по $2: С. Адамчук, С. Андрушко, Г. Балащак, С. Балащак, П. Базарник, В. Верезінський, К. Боднар, Л. Бриндак, А Царевич, С. Чернявський, М. Дмитренко, Анна Дранчак, П. Фалат, М. Фромель, М. Ґалянт, І. Ґузиляк, М. Ґузиляк, Г. Гаврішків, Г. Гавучак, І. Гладун, М. Галяк, І. Голиборода, П. Грицько, С. Ґусяк, М. Ярко, А. Калабанька, М. Кіналь, Анна Коковська, М. Косяк, І. Костишин, Я Коваль, М. Коваль, Я. Куць, Ф. Купчинський, М. Кушлик, К. Кузьмин, М. Латанишин, Р. Лемчак, Вікторія Лемко, С. Лепак, В. Лепак, В. Лучка, В. Марко, В. Матійчин, О. Мільчаковський, М. Мороз, С. Найда, І. Німець, Г. Олексів, Й. Пачовський, Е. Паньківський. Д. Перон, І. Піскур, Анна Сосяк, Е. Сова, І. Стефанів, В. Стриганин, Й. Шимків, В. Троцюк, Д. Василько, І. Весоловський, І. Вейко, Й. Вільчинський С. Зеновяк; по $1: А. Баюс, М. Базарик, Ева Берджлій, А. Біляк, М. Білий, Ам. Вішоп, В. Вішоп, І. Боцонь, Катерина Боляк, М. Боляк, Р. Халупницький, М. Хамуляк, І. Хомик, М. Хомин, В. Чеканський, М. Давм. В. Деревецький, М. Ділай, І. Дикощак, М. Еванс, М. Фецич, П. Фецич, В. Фецич, В. Федорчук, Д. Федичканич, С. Федишин, В. Федишин, М. Фіґо, Я. Ґавліцький, Ю.Ґерняк, В. Ґолембюк, С. Ґонза, І. Ґузиляк, М. Ґузиляк, М. Ганущак, М. Гапин, В. Глива, Т. Ямельський, В. Янош, З. Казанівський, Т. Кір, Д. Кнокс, І. Комарницький, С. Коник; І. Король, В. Коваль, Марія Курій, М. Курій, М. Кушнір, С. Кипьо, М. Лабій, Феня Лапай, Настя Лапай, Павлина Лапай, І. Лепак, Й. Лепак, І. Локанка, М. Мацичко, В. Майовський, Д. Маслій, І. Мардзінський, Анна Метровка, Г. Мілчаковський, І. Мриґлот, Анна Мулик, І. Муринко, В. Мисько, М. Митник, І. Намісняк, Ю. Намісняк, П. Намісняк, Г. Орищин, І. Павлик, В. Пельц, В. Перон, Й. Підлипчак, М. Пінчак, Анна Полянська, Д. Правик, П. Питель, Анна Пишняк, Е. Рочій, Е. Рослер, Е. Саварин, М. Саварин, М. Савран, О. Сливка, П. Сливка, В. Собняк, Я. Сокирник, М. Солянський, Й. Спік, І. Стецюцяк, Г. Шаляк, А. Шемеля, П. Шевчук, В. Тарбай, Христина Тарбай, Й. Валлвердер, Марія Шевчук, В. ка, Анна Вінцент, В. Вівсяник, Климентина Зобків; по $1,50: Ф. Дикунчак, Анна Полянська; дрібними: $4,75;

Бабилон: по $10: Августин И. Рудник, Григорій Рудник;

Бейсайд: Павлина Різник $14 (за публікації);

Вінгемтон: Відділ УКК $30.30 (з свята 22. січня); Ольга й Іван Іванейко $20; по $10: Петро Добрянський, Ірена Іванонько, Вас. Іванонько, Стефанія Євчук, Іван Попович, Іван Рошко, Володимир Шембель, Іван Тащук;

Бронкс: Іван Завадюк $20 (1956 і 1957); по $10: Ева і Йосиф Хомів (за 1957), Володимир Губіцький, Микола Леванісів, Олександер Рожновський, Ігор Соневицький, Ольга і Михайло Соневицький;

Бруклин: Катерина і Василь Конкольовський $25 (1958); по $10: Іван Цап, Михайло Данчак, Микола Мороз, Іван Музика, Осип Стефанишин, Теодор Вовчина, Іван Урбан; по $5: Генрих Калинович, Стенлі Особа; Василь Мисик $2;

Боффало: Сергій Шкуть $30 (за 1954,1955 і 1956); Стефан Шишка $20 (за 1956 і 1957); по $10: Петро Баранюк, Володимир Чубатий, Емілія і Корнель Дзюба, д-р Богдан Галабан, Володимир Горонович, Іван Лівак, Александра Лисак, Марія Мартин, Теодор Наливайко, ОбВУА, Іван Панченко, Онуфрій Павшик, Гаврило Парнюк, Микола Пінкас, Василь Реґула, Іван Саляк, Олександра і Теодозій Ставничий, Микола Воловець; по $5: Дамян Бакалюк, Андрій Кілко, Анна Руда, Іван Стасенко;

Коговс: Українсько-Американський Горожанський Клюб $25 (за 1957); по $10: Михайло Апостол, Йосиф Чайковський, Іван Коба, Микола Павлів, Василь Турленко, Михайло Винничок; Михайло Грещак $5;

Іст Медов: Яків Мотуз $10 (за 1957);

Елмайра: по $10: Михайло Чабан, Михайло Дичій, Василь Костів, Василь Орищак, Василь Салиґа;

Флашінг: Укр. Роб. Союз (161 відділ „Дніпро") $10 (за 1955); Йосиф Ґаландюк $5;

Гестінґс ан Гадсон: по $10: Дмитро Хавтур, Петро Топільницький; Марія Калина $1;

Гемпстед: Володимир Шпачинський $10.50;

Гадсон: Іван Юськів $10; Дмитро Хребтій $5;

Джонсон Сіті: Збірка на УНФонд, переведена в часі Різдва заходами відділу УКК. Збірку перевели: Панове Григорій Пригода, голова; Іван Руцький, заст. голови; І. Бараник, секретар відділу; Василь Бараник (Контрольна комісія), Богдан Руцький (син Івана), Василь Мадейчук, Стефан Кіт, Василь Кравецький, Іван Левкович, Михайло Місько, Ілько Кулик, Баб Середницький. Жертводавці: по $5: Франко Чебіняк, Іван Дольний, Стефан Ґрек, Михайло Гулачок, Теодор Клим, Николай Конасевич, Василь Косик (старш.), Антін Кулик, о. Франко Лаврик, Михайло Окрепкий, Іван Сенеський, Теодор Середницький, Александер Смик, Лука Смик, Мирослав Шляхтич (старш.), Іван Тхір, Николай Тхір, Іван Тимчина, Український Клюб (при правосл. Церкві св. Івана Хрестителя. Василь Войтів; по $4: Дмитро Окрепкий, Василь Окрепкий (молодш.), Михайло Овчарик; по $3: І. Бараник, В. Бараник Н. Чебіняк, Ваб Караїм, Марія Караїм, Стефан Кіт, Франко Ковач, Василь Кречко, Н. О., Володимир Окрепкий, Мирон Пітрас, Григорій Пригода, Іван Руцький, Стефан Садовець, Михайло Сташко, Мих. Шпильчин, Захарій Желяк, Любомир Желехівський; по $2.50: Неллі Ференц, Володимир Гулачок; по $2: Адамс Клінерс, Теодор Богдан, Петро Биць, Григорій Чарнецький, Михайло Добрянський, П. Добрянський, М. Дубій К. Форд, Ів. Галушка, Стеф.-Марія Михайло Дубій, Карло Форд, Іван Галушка, Стефанія-Марія Галушка, Юлія Грицик, Марія Іванців, Олександер Яцків, Михайло Ящак, Петро Юхник, Михайло Юрків, Анастазія Касприч, Марія Касприк, Михайло Клодовський, Іван Клим (старш.), Никола Коцан, Андрій Козмовський, Іван Кулик, Ілько Кулик, Михайло Кулик, Іван Левкович, Василь Мадейчук, Андрій Маливоцький, Іван Мельник, Никита Мерена, Іван Міхалко, Михайло Оренчак, Стелля Паньковська, Василь Посол, Андрій Поточник, Катерина Пуфкі, Франко Пинджола, Петро Садовець (старш.), Василь Садовець, Даниїл Сас, Андрій Семян; по $1: Н. Багряк, Анна Хміль, П. Чарнецький, Михайло Чебіняк, П. Чебіняк, Н. Гатала, І. Клим, Софія Касприч, В. Кравецький, Неллі Леско, Д. Матіяш, М. Місько, Т. Стецько, Н. Тилько, Т. Зелярс

Лонг Айленд Сіті: Іван Перчишин $10 (на 1957);

Линбрук, Л. І.: Василь Рибак $20 (за 1955 і 1957);

Мідлтавн: Анна Гнатів $20; Леслі Гнатів $20;

Мангеттен: Сл. Пам'яти Теодор Багриновський $100 (гроші прислав до УНФонду п. Іван Ткач з Асторії, згідно з останньою волею Покійника); Іван Робертс $30 (за 1955 і 1956); „Провидіння" (206 відділ) $20 (за 1957); по $12: Іван Марусевич (на 1957), Лев Ясінчук; по $10: Ярослав Віланюк, Олена Ґіба-Бриттан, Павло Червоняк, Микола Чопик (на 1957), Никола Добрянський, Роман Долинський, Федір Дудко, Зенон Глух, Катерина Гофман, Василь Гофман, Володимир Кукура (на 1957), Михайло Куземко, Осип Кузьмин, Яків Палій, Володимир Поззанюк, Михайло Солонина, Григорій Швайковський, Роман Томків, Т-во Українських Кооператорів (на 1957), УНСоюз (69. відділ „Зоря", за 1957), Корнель Василик; по $5: Пані М. Гарасимчук, Михайло Куземко, Станислав Прончак, Михайло Побер, Теодозій Пушкар, Микола Рибачук; Михайло Млаковий $2;

Найагара Фоллс: по $10: Іван Борак, Надія і Зенон Гадзевич, Едвард Грицунь, Яків Юрович, Стефан Паньчак, Петро Сукмановський, Микола Шарек;

Олієн: Григорій Романків $30 (за 1956 і 1957); Марія Кружинська $20 (за 1957, а в тому $5 за відзнаку); по $10: Іван Луцишин, Іван Скробач; по $5: Дмитро Вазів, Александер Іванців, Михайло Сеник, Софія Скробач, Стефан Васьків; по $3: Теодор Чемдин, Катерина Гадзіцька, Анна Непорадна, Петро Пилипів, Василь Волянкик; по $2: Іван Адамів, Семен Бандура, Анна Ґермак, Андрій Лялюк, Михайло Луцишин, Михайло Мельник, Осип Мельник, Катерина Непорадна, Одарка Ровтір; по $1: Олена Кліщ, Г. Мельник, Микола Дий, І. Стецько;

Озон Парк: Роман Онишкевич $10;

Реґо Парк: Евстахій Ярош $10 (на 1957);

Річмонд Гілл: Марина і Григорій Зеленський $10;

Рочестер: Відділ УКК $50 (з свята 22. січня); Іван Клодзінський $30 (за 1955, 1956 і 1957); по $20: Осип Комарницький (за 1956 і 1957), Ростислав Шутер (за 1956 і 1957); Ліна Пічек $15 (за 1957); по $10: О. Протоєрей Микола Чернявський, Кароль Довгалюк, Петро Фута, Василь Гуссар, Павло Юрків, Іван Круглик, Василь Кучий, Михайло Кулик, Дмитро Максимів (на 1957), Магдалина Мартинович (на 1957), Осип Мудрий, Василь Сохоцький, Григорій Шміґель, Максим Токар, Дмитро Вирста (за 1957); Любомир Вирста $2;

Стейтен Айленд: Ольга Головко $10;

Сиракюз: д-р Євгена Ержківська $10;

Ютика: Відділ УКК $25 (з листопад. і січневого свята); Володимира і Володимир Величко $20; по $10: Іван Дядик, Михайло Луценко, о. Йосиф Лукашевич, Наталія Лукашевич, ОбВУА (відділ), Союз Українок Америки (57. відділ), Іван Василик, Михайло Войтович;

Вотервліт: Українсько-Американський Клюб $25; по $10: Петро Юрах, Василь Кошикар, Теодор Курятник, Василь Мадараш, Роман Маселко, „Провидіння" (35. відділ за 1955), Павло Шевчик, Василь Терлецький, Авксентій Урбан, Василь Васильків, Василь Вовчок; по $5: Василь Галайко, Лев Завіський;

Йонкерс: Українсько-Американський Клюб $25; ООЧСУ (11. відділ) $10;

ОГАЙО:

Кантон: Петро Гудзовський $12; по $10: Д-р Іларіон Домбчевський, Катерина і Михайло Дрозда, Василь Коцюруба, Павло Миронович, Петро Стрихальський, Василь Шкварок;

Клівленд: по $25: Лука Котович, Ома Е. Малицький, Дмитро Шмаґала; Полікарп Плюйко $20 (за 1956 і 1957); Ярослав Говикович $15; по $10: Константин Бачинський, Братство УСС-ів, Михайло Вибик, Теофіль Цішкевич, Дарія і Михайло Хроновят, Богдан Демчичук, Михайло Дум'як, д-р Дмитро Фаріон, Микола Гальчук, Дарія Говикович, Роман Грабець, Семен Іванюта, Яків Ємець, Ліна і Василь Камінський, Олександер Колісниченко, Олена Коровицька (на 1957), Іван Коровицький (на 1957), Марко Криськів, Іван Коробій, Богдан Кичун, Михайло Ладан (на 1957), Іван Магоцький, Микола Махлай (на 1957), Евстах Макарик, Яків Мицишин, Стефан Небеш (на 1957), Мирослав Німець (за 1957), ООЧСУ (відділ), Микола Петрівський, Борис Плюйко, Іван Стадник, Кирило Сикилинда, Тарас Шмаґала, Іван Вишинський (1957); по $5: Ник. Вілось, Франко Дмитрак, Іван Маречко (1957), Влас Шишута;

Лейквуд: Ольга Наконечна $10;

Лорейн: по $25: Віктор Купиняк, Мирон Осідач; Кость Мацілинський $15; по $10: Іван Вашуцький, Андрій Влискун, Василь Восак, Іван Грищенко, Теодор Малачинський, д-р Константин Погуляй, д-р Роман Сапович, Михайло Ступарек, Теодор Шевчук; по $5: Володимир Віляк, Іван Лівчанин, О. А. Стангрий;

Мазури: по $10: Микола Оранчак (на 1957), Василь Волос (на 1957);

Йонґставн: Євген Волошин $12 (на 1957); З свята Незалежности і Соборности: по $5: Петро Гулич, о. Іван Зрада; по $2: С. Бух, К. Бульван, А. М. Бурий, І. Доровський, Т. Фецич, М. Ярош, Ф. Ясновський, А. Когут, Д. Махух, П. Масний, Ф. Мирко, В. Мисів, П. Ліщак, В. Прокопик, К. Ростовський, О. Рибалт, Марія Смерека, д-р Р. Стахура, М. Стадник, І. Стрілка, В. Темник, М. Терлецький, д-р С. Тимків, С. Василевич, В. Вербанний, П. Весоловський, Волошин, Журко; по $1: о. Л. Адамяк, Ф. Антончак, Т. Антонечко, І. Баґан, М. Бакай, Ольга Воднаренко, М. Болотенний,

(Далі буде)

УКРАЇНСЬКА ВНУТРІШНЯ ПОЛІТИКА І КОНСОЛІДАЦІЯ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

умовах, казав доповідач, нам треба турбуватися не тим, як творити на еміграції уряди з прерогативами керівництва на Україні, але тим, як організувати центри спільної акції і допомоги еміграції визвольній боротьбі народу.

Якщо йде про конкретні організаційні пропозиції, доповідач ширше обґрунтовував можливість і конечність координації дій між УНРадою, Закордонним Представництвом УГВР і трьома націоналістичними організаціями. Ці три організації повинні для приспішення процесу загальної координації, створити окрему Раду Націоналістичних Організацій, згідно з проєктом, що його минулого року видвигнула була ОУН закордоном. Скоординування українського політичного життя на еміграції могло б бути стимулом для проведення раціоналізації в інших секторах, тобто в науковому, господарському та зовнішньої інформації.

Стільки ред. Ільницький.

Хоч питання консолідації віколи, мабуть, не сходило зі сторінок нашої преси, сьогодні, по четвертій сесії УНРади, стає на часі пекуча потреба вернутись до центральних елементів цього питання. Ось деякі з них:

1. Існування окремих диспозиційних осередків і окремих політичних груп, що не діють спільно, сягає своїм корінням глибоко в історію нашого розвитку останніх сорока років. Змінити такий стан і заставити окремі оседедки та групи до спільної дії можна не порядком накинення одною групою другій несприйнятних для неї плятформ, але на базі взаємного компромісу. Не може також інституція, яка мала б стати центром об'єднання, втримувати такий курс зовнішньої політики, який ставить під сумнів основні акти нашої державної незалежности.

2. Ніяка з діючих на еміграції груп чи коаліцій не може сама виконати всі завдання, що їх на нашу еміграцію накладає український нарід. Для цього треба об'єднання сил усієї еміграції. Всяка дискримінація будьякої національної групи шкодить цілій справі. Також шкодять справі всякі намагання поодиноких груп чи коаліцій виступати в ролі єдиних репрезентантів України.

3. Єдність на еміграції є не самоціллю, а засобом для осягнення цілі, — допомоги визвольній боротьбі нашого народу. Такою ціллю не може бути намагання керувати з еміграції боротьбою народу поза залізною заслоною, і то не тільки тому, що таке завдання не під силу еміграції, але також тому, що цього не вимагає від нас наш нарід. Твердження нібито наш народ жде від еміграції уряду, який має прибути в Україну і нею правити, є небезпечною ілюзією, яка випливає: а) з утрати віри у власний народ, б) з розрахунку на війну, що з зовсім незалежним від нас елементом, доцільність якого, щонайменше, дискусійна. Крім того, треба пригадати, що під час другої світової війни існував у нас Державний Центр УНР на еміграції, але, як відомо, визвольною боротьбою народу він тоді не керував. Функцію цю перейняли на себе формації ОУН, УПА і УГВР, що вийшли з народу і ділили його долю. Не іншого розвитку можуть спodіватися всі українські групи і центри на еміграції. До керівництва народу стануть у відповідний час не вони, але ті сили, які в процесі боротьби нарід видасть із себе.

4. В останніх десятиріччях український нарід проявив величезну біологічну і духову силу, щоб вести боротьбу в найважчих умовинах. Це визнають навіть чужинці і вороги. Правда, не можна легковажити великих ударів, що їх послідовно завдає Москва українському народові порядком вивозів, терору, державної асиміляції. Але не можна також погодитись з думкою, начебто одинокою вервжкою, що на неї може покладати надії, як свій уряд, 40-мільйонова українська нація, є 2 мільйони української еміграції, з якої більше як 99% уже влилися в чужі державні організми і якої більшість політичних партій навіть в ідейному відношенні відстала від процесів, що їх проходить наша нація на шляху до усамостійнення від Москви і комунізму.

5. В такому розрізі центрального значення набирає у всіх консолідаційних розмовах саме розуміння ролі українського народу та його боротьби у визвольному процесі. Не про об'єкт політики еміграції тут іде, але про самостійний фактор, до якого мусить прикоровити свої дії еміграція, а не навпаки. В такому також розрізі властиве місце знаходить еміграція як допоміжне крило народу в його боротьбі.

6. Але навіть різне розуміння ролі народу і еміграції в окремих групах і центрах не може спинити процесу нашого єднання в справах допомоги нашому народові. Також ті, що хотіли б за еміграцією закріпляти прерогативи уряду народу, ніякого іншого в існуючих умовах для народу не можуть зробити, як допомагати йому доступними у вільному світі засобами в його боротьбі. Справа, отже, не в назві, але в реальних можливостях і потребах. Така наша спільна дія зумовлена нашою спільною метою, тобто незалежністю України. Вона повинна також спиратися на традиції всієї дотеперішньої визвольної боротьби, отже на традиції Української Народної Республіки і української державности 1917-20 років, на традиції визвольної боротьби всіх форм і на всіх землях між двома війнами, врешті на традиції боротьби воєнного і повоєнного періоду. Уся ця традиція є спільним добром нашого народу, і спертий на ній центр міг би стати справжнім центром єдності. Водночас ця традиція, впарі з сучасною визвольною боротьбою народу, та формальна державність УССР, дають змогу ставити перед зовнішнім світом українську справу, як справу державної нації. Оскільки ж усі групи, що стоять поза УНРадою, визнають традицію Української Народної Республіки і державности 1917 років, треба тільки побажати, щоб деякі групи УНРади перестали кінчати найновішу історію України на 1920 році і почали визнавати також традицію тієї боротьби, яка в Україні проходила від того року і досі проходить.

7. В існуючих умовах внутрішніх поділів, координація української політики, зокрема на зовнішньому відтинку, між усіми існуючими групами та осередками, видається найбільш реальним виходом з положення і засобом для повної єдности в одному центрі в майбутньому.

• До Риму прибув американський амбасадор про Об'єднаних Націях, Генрі Кебот Ладж, який об'їжджає деякі країни, щоб ознайомитися з працею різних агенцій ОН. У Римі знаходиться централя Організації Харчів і Хліборобства, в Женеві — централя Організації Світового Здоров'я, в Парижі — Організації Виховної Науки та Культури. Ладжа заступає в ОН Джеймс Водсворт.

З ЖИТТЯ „САМОПОМОЧІ"

РІЧНІ НАРАДИ О. У. А. „САМОПОМІЧ"

Ню Йорк. — В суботу, 30-го березня, в приміщенню Народного Дому, відбулися Річні Наради представників поодиноких Відділів О. У. А. „Самопоміч", які затягнулися до пізнього вечора. Нарадами проводила президія в складі: Ю. Ревай, голова, В. Мудрий і М. Ценко, заступники голови.

Поодинокі функціонері і представники Відділів подавали звіти про виконану та упливлвану працю. Ухвалено улаштувати наприкінці величу імпрезу з приводу 10-літя існування О. У. А. „Самопоміч", на яку будуть запрошені американські достойники, що допомагали у спроваджуванні українських емігрантів до Америки.

В пляні поставлено здобути в Ювілейному році 1000 нових членів та поширити видавничу часопису „Новий Світ" і видавати його кожного місяця.

Д-р М. Ценко в своїй доповіді накреслив пляни праці та подав поради, як пристосуватись до місцевого американського життя, а В. Мудрий доповнив його реферат ствердженням про великі осяги нової української іміграції в Америці.

Багато часу забрала на нарадах справа з'єднування акцій з Кер-пакетами.

ЗАСНУВАННЯ ТОВАРИСТВА КООПЕРАЦІЇ ПРИ О. У. А. „САМОПОМІЧ"

Ню Йорк. — В неділю 31-го березня відбулися в домі „Самопомочі" дві наради українських кооператорів у ЗДА:

Першу нараду скликали кооператори українські, з метою заснувати товариство кооператорів. Однак, після чотиригодинних нарад, присутні делегати з різних місцевостей Америки рішили заснувати Товариство Кооперації при О. У. А. „Самопоміч", в Ню Йорку.

Нарадами проводив визначний кооператор п. І. Шепарович, якого вибрано теж головою новозаснованого товариства.

Під час установчих зборів, представники поодиноких кооператив зголошували свої кооперативи в члени і так нове товариство зразу започало свою працю з кільканадцятьма членами.

Товариство кооперації об'єднуватиме тільки правні особи.

ДРУГИЙ З'ЇЗД УКРАЇНСЬКИХ ФЕДЕРАЛЬНИХ КРЕДИТОВИХ КООПЕРАТИВ

Після обіду відбули свій другий з'їзд Українські Федеральні Кредитові Кооперативи. Прибули представники з Шикаго, Дітройту, Балтимор, Честеру, Филаделфії, Джерзі Сіті, та члени керівних органів місцевої кредитівки.

Наради протягнулися до пізнього вечора. Ними проводив Юліян Ревай голова Кредитової Кооперативи „Самопоміч" в Ню Йорку. В президії засіли пп. Шаран (Филаделфія), проф. Плешкевич (Шикаго) та Вакович (Н. Й.). Кредитівка в Клівленді надіслала привітання.

Інж. Раковський подав загальний огляд росту українських кредитівок, а представники поодиноких кредитівок подали обширний звіт про діяльність кредитівок у поодиноких місцевостях, представляючи всі успіхи і труднощі у праці.

Інж. Мілянич подав доповідь про взаємини кредитівок та про потребу поширення їх, а директор Василишин перечитав доповідь про взаємини кредитівок з матірним товариством „Самопоміч" та його відділами на місцях.

Ствердженo великий розвиток кредитівок. В останньому році уділено 1,700 позик на суму $2,431,000. Всі кредитівки виплачували дивіденди у висоті від 2 і пів аж до 3 і пів %. На дивіденди виплачено $65,389.

На закінчення ухвалено низку резолюцій та постанов внутрішнього характеру, з яких заслуговує на увагу справа зменшення проценту від позик устійненого для всіх кредитівок.

11-ий Літературно-Мистецький Ярмарок Л.-М. Клюбу в Ню Йорку

В суботу, дня 6 квітня ц. р. Літературно-Мистецький Клюб у Ню Йорку влаштовує в залі Джуньйор Гай Скул (Евню „В" і 5—6 Стріт) свій Одинадцятий Літературно-Мистецький Ярмарок, що своїм характером буде відрізнятися від усіх дотеперішніх і своїми мистецькими виступами гарантує не тільки високий рівень, але й повний успіх.

В музичній частині Ярмарку виступить відома українська піяністка Дарія Гординська-Каранович, професор фортепіяну у Віденській Консерваторії, яка під час свого останнього перебування у Відні виступала у віденському радіо з українськими композиціями. Крім неї виступить Людмила Ярошенко, дуже талановита молода співачка (кольоратурне сопрано) із класи співу проф. І. Прийомої. Завершить цю частину струнний (десять скрипок) ансамбль ім. Н. Нижанківського, який виконає твори І. Недільського та П. Чайківського.

На програму другої частини складаються скечі і монологи на актуальні теми. З музичним монологом „Мрії Діпстеки" виступить Іванна Коновів при співучасті Валі Калин та музичному супроводі Романа Гентиша. Крім того будуть виведені скечі „Поет" Миколи Понеділка у виконанні автора і Зенона Осінчука і „Клюбові будні" Романа Купчинського у виконанні Сергія Литвиненка, Стефана Шпеха і Зенона Осінчука.

Акомпаніювати в музичних точках проф. Іванна Прийма. Конферансьє — Роман Кришталський.

Програма Ярмарку, як теж її автори і виконавці дають запоруку, що Одинадцятий Ярмарок ЛМКлюбу буде однією з цікавих мистецьких імпрез сезону. кр.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

Ню Йорк, Н. Й.

Відкриття домівки 64-го відділу Союзу Українок.

В неділю, 17-го березня 1957 р., відбулося відкриття домівки 64-го відділу СУА в Ню Йорку. Домівка знаходиться в „Народнім Домі" при 2 Евню 149; це перша власна домівка СУА на терені Метрополії Ню Йорку.

Члени відділу, зокрема голова п-ні Хр. Восвідка, п-ні Ів. Рожанківська, п-ні С. Салдан, п. Т. Купчинська та інші вклали багато праці; вони власноручно упорядкували й прибрали нову домівку та прикрасили її мистецькими образами; в центрі візднє образ Мадонни, праця артистки п-ні І. Шухевич.

На свято відкриття зібралося коло 70 осіб, членів відділу і запрошених гостей. Домівка була дбайливо улаштована, приготовлено окремі гардероби (п-ні М. Ржепецька, секретар відділу, і п-ні Козицька), при вході п-ні Я. Раковська і п-ні М. Карпевич запрошували вписуватися до пропам'ятної книги; ждали заставлені столи прибрані по-мистецьки квітами (заслуга п-ні І. Кашубинської). Уітаючи присутніх п-ні М. Вишивана, п-ні Н. Пастушенко, п-ні Н. Тершаковець і п-ні С. Салдан, імпрезова референтка, якій належиться признання за її труди при улаштуванні свята.

Відкриття домівки розпочалося спільною молитвою, після чого голова відділу, п-ні Христина Восвідка привітала гостей та з'ясувала діяльність відділу впродовж трьох років свого існування, що проявлялася найбільше в харитативній ділянці (підтримка дитячих садків для дітей залишенців у Німеччині, допомога для хворих жінок і жінок-науковців, стипендії для студентки). Опісля передала провід гостини в руки „товстмайстра", п-ні Христини Наврцької, заступниці голови відділу, яка вміло й дотепно вив'язувалася з свого завдання.

Перший промовляв парох церкви св. Юра, о. І. Лотоцький, що вказав на високе завдання жінки, наз'язуючи до прикладу євангельських жінок. Зверхні складали привіти представники наших товариств, гратулюючи відділові та бажаючи дальших успіхів. Промовляли: п-ні Вінцаль, голова Окружної Ради СУА, п-ні К. Пелешок, заступниця голови Централі СУА, мгр. Р. Гуглевич, голова Об'єднаного Комітету Організацій Ню Йорку, мгр. М. Клецор від Провидіння, п-ні Л. Котлярчук від 1-го відд. СУА, п-ні А. Кізима від 4-го відд. СУА, п-ні Е. Хомів від 8-го відд. СУА, п-ні А. Рі́зник від 53-го відд. СУА. З привітами виступили також д-р Яр. Восвідка, інж. Рогожа, інж. О. Клюфас та п. Яр. Пастушенко (від організації купців і промисловців), що з гумором прочитав „пародійованих 10 заповідей доброго члена організації".

Член відділу О. Сонсевицька піднесла заслуги попередньої голови відділу, п-ні Ів. Рожанківської, що очолювала й поширила його, а п-ні Мирослава Драган теплими словами згадала діяльність колишнього Львівського відділу СУ, де члени такою великою жертвенністю своїми власними руками змонтували були свою домівку, та підкреслила тяглість жіночої праці.

Увесь вечір пройшов у милому, родинному настрою.

Ольга Сонсевицька, пресовий референт відділу.

Филаделфія, Па.

Гідно вшанування пам'яті примірного громадянина.

14 березня ц. р. відпроваджено на вічний супочинок на цвинтарі на Факс Чейсі у Филаделфії бл. п. Івана Жмутина його своякі, односельчани й приятелі.

Покійний, що помер на 73 році життя, не займав ні в політичному, ні в громадському житті так видних постів, щоб бути широковідомим українському громадянству. А все таки він заслужив собі на загальне признання як взірцевий „сірий" громадянин, жертвенність і відданість народній справі і якого є завжди основою суспільно-громадської праці. Народжений в карпатському селі Климець, стрийського повіту, він прибув до Америки в 1910 р., і хоч відразу прийшлось боротися важко за буття, цікавився він громадським життям: він був основником — членом Горожанського Клюбу на Франклін вул. основником Української Громади на Савт - Филаделфії і членом — основником Української Громади на Лорене вулиці. Сильно цікавився й допомогою організаціям і був основником та довголітнім предсідником Братства св. Василія Великого УНСоюзу. По першій світовій війні, коли до Америки прибули учасники Визвольних Змагань, він енергійно помагав їм в організуванні та в праці „Січі", за що був обраний кошовим „Січі", а по другій світовій війні став у своїй дільниці Филаделфії душею допомоги та організування переселення нових скитальців. Завжди жертвенний на народні цілі, а головно на потреби визвольної боротьби українського народу в Краю, бл. п. Іван Жмутин був серед свого окруження завжди тим вогником жертвенної праці для добра свого народу, що загрівав і заохочував до неї всіх інших.

Для вшанування його пам'яті присутні на похороні приятелі Покійного склали пожертву на народні цілі в сумі $52.50, що їх передано $32.50 на Церкву Царя Христа в Найставні, Филаделфія та $20.00 на УККА. С. Л.

• Мадярський залізничний машиніст, 44-річний Лясльо Паль, скориставши з доручення зверхника - інженера випробувати відремонтований паротяг і заїхав ним з швидкістю 50 миль на годину до прикордонного австрійського містечка Продерсдорф, де попросив признати йому право азилю. Його дружина втекла з дитиною до Австрії ще в листопаді минулого року. Також у західній Німеччині два члени мадярської легкоатлетичної дружини вискочили з потягу на стації Гоф і попросили дати їм азиль.

Український Народний Союз, який нараховує тепер уже понад 69 тисяч членів, є передова народна установа американських українців, в списку членства якої не повинно забракувати теж і Вашого імени. Бо належати до У. Н. Союзу, значить належати до цього свідомого та ідейного загалу, який творить і веде наше громадське життя.

ПРАЦЯ
Help Wanted Male-Female

MEN — WOMEN
Miscellaneous
Factory Work. 5 day week.
Some overtime
Steady Employment
Union Benefits.
ST 4-7880
Ask for Mr. Taylor.

ПРАЦЯ
HELP WANTED MALE

ЗАРАЗ!
$60 тижнево за 40 год. праці. Молодий, спосібний чоловік до праці у фірмі килимів, при їх втинанні і викінчуванні. Досвід некопечний. Голоситись:
HYLAND CARPET SERVICE CO.
65-50 Austin Street
Rego Park, Queens, N. Y.
Tel.: IL 9-8300

СУПЕРІНТЕНДАНТ
4 поверховий дім без вінди, 3 коридори, центральне огр. — олива # 6, 3 кімнати. Подружжя з одною дитиною. Платня $275. Рекомендації, які можна провірити.
Morris Realty Service Corp.
2109 Mott Ave.,
Far Rockaway, L. I.

AUTO METAL MAN
Першокласний, постійна праця, добрі умовини праці, модерна фабрика.
36 Ave. & Prince St.
FLushing 8-5508

ПРАЦЯ
HELP WANTED FEMALE

НЕБУВАЛА НАГОДА ПРАЦІ
PHILLIPS ELECTRONICS CORP.
691 Central Ave., Murray Hill, N. J.
Для досвідчених, або недосвідчених аплікантoк від 18 р.
Тепер відкриті такі праці:
- Assembly Workers
- До пакування
- Press Operators
- Visual Inspectors

Голоситись особисто на повищу адресу, або телефонувати "Collect": CR 7-4300 від 8:30 ранку до 12 вполудні і 12:45 до 4-ої по пол..
Аплікації приймається в кожнім United States Employment Office.

Досвідчені до шиття цілих суконок по $3:75 на машинах.
Постійна праця.
Юнійна фабрика.
STYLETEX COSTUME CO., Inc.
153-19 Jamaica Ave., Jamaica, L. I.

ОПЕРЕЙТОРКИ
з досвідом шиття блюзок.
Висока платня.
Юнійна фабрика.
OLYMPIA SPORTSWEAR
217 E. 144 St., Bronx.

ОПЕРЕЙТОРКИ
з досвідом при суконках в цінах $5.75 до $8.75.
Юнійна фабрика.
E. & B.
2640 Nostrand Ave., Brooklyn
CL 2-0087

ОПЕРЕЙТОРКИ
з досвідом секційної праці вшивання підшивки при вовняних плащах, "zipper" жакетів, лешетарські штани. Постійна праця — секційна. Можна заробити понад $2 на годину.
KAYO MFG. CORP.
68 Orchard St., Newark, N. J.
MA 3-4858; 1 Block off Broad St.

КУПУЙТЕ В ПІДПРИЄМСТВАХ, ЩО ОГОЛОШУЮТЬСЯ В „СВОБОДІ"

REAL ESTATE

На ПРОДАЖ або ВИНАЙМ 4-кімн. літнє бонґало, положене на South Side від Market St., коло 75 ft. від Devine St.
Deptfords Twp.
Garden City, Gloucester Co., N. J.
20 миль від Филаделфії.
Дуже помірковaна ціна.
Телефонувати або писати:
A. NAZAREVITCH
526 E. 11th St., — New York
OR. 7-3434

BROADWAY-FLUSHING
2-род. наріжний дім для професійного вжитку в бизнес. дільниці. Дохід $180 місячно від 2 апарт. і ґаражів. Без контролі, окремий вхід до офісу лікаря. Ціна на скорий продаж — $23,500, включ. 3 холодільні, 3 печі і багато особливостей. RE 9-3300 9-та рано — 5 по пол. Без посередництва.

BALDWIN NORTH $11,950
7 Short Place near Lenox Road.
Ранча 78×180 площа.
5 кімнат, засіткована веранда, підвал, ґараж, близько склепів, шкіл, комунікацій, багато дерев, вільне до зайняття. Телефон власника: IVanhoe 6-1413, або ESplanade 5-4776.

РОЗШУКИ

Пошукую **МИХАЙЛА РИБАЧКА** з села Лозівка, пов. Збараж, який був у Німеччині на праці. Хто знав би про нього, або він він сам, прошу зголоситись на адресу:
Geo KOWAL
2156 West 11th St.
Cleveland 13, Ohio
Заграничні часописи прошу про передрук.

Пошукую своїх односельчан, з села Дідилова, пов. Львів **КУЛИКА СТЕПАНА**, с. Ілька, його дружину **КУЛИК ЮСТИНУ**, доч. Олекси і їх дітей, **МИХАЙЛА, ЮРКА і АННУ КУЛИК**. А також **РУБАХУ АНДРІЯ**, с. Трофима і **ОЛІЙНИК МИХАЙЛА**, с. Якова. Маю вістку від Ваших рідних. Прошу писати на адресу:
Анна КОГУТ
11½ Парк Стріт
Амстердам, Н. Й.

Розшукую рідного брата **СЕРГІЯ МАНТИКА** з села Пасіка, Грубешівського повіту, Холмщина, якого забрали німці з його другом Володимиром Соколюком. Обидва, правдоподібно, були в Німеччині та Франції. Хто знав би про них, ласкаво прошу писати на адресу.
Володимир МАНТИКА
P. O. Box 271
Petersburg, Virginia, USA
Заграничні і заокеанські часописи, прошу ласкаво про передрук.

Пошукую односельчанина **ІВАНА КРАВЦЯ**, з села Мокряни Малі, пов. Мостиська (біля Судової Вишні). Рівнож пошукую **МИХАЙЛА ЛІЛЯКОВСЬКОГО**, з села Мокряни Великі (сусіднє село), пов. Мостиська (біля Судової Вишні). Пошукує Ольга Вартоха, яка має лист від їхньої родини. Прошу писати на адресу:
Michael ILKIW
173 Ave "C"
New York 9, N. Y., USA
Заграничні часописи, прошу передрукувати.

Пошукую сестри **ПАРАСКЕВІЮ і КАТЕРИНУ БАБ** з села Тростяниці, пов. Яворів, Зах. Україна; останньо були в Гамбурґу, Німеччина. Хто знав би про них, або вони самі, прошу писати на адресу:
Mary RYBAK (BAB)
1926 W. Huron St.
Chicago, Ill., USA

Пошукую брата **ВАСИЛЯ ЛЮШНЯКА**, з села Рай, пов. Бережани, Зах. Україна. Останньо мав бути в англійській зоні — Німеччина. Хто знав би про нього, або він сам, прошу голоситись:
Nicholas LUSHNIAK
849 N. Leavitt St.
Chicago 22, Ill., USA
Проситься про передрук в інших часописах в Европі.

Пошукую **МИКОЛУ МАТІЙЧИНА**, з села Лолин, пов. Долина, Станиславів. Пошукує брат Стефан і Юрко Пилипів з Максимівки і сестра Олена. Хто знає про них дещо, прошу ласкаво зголоситись до:
Stefan MATIJCZYN
4730 E. Grand River
Howell, Mich., USA
Tel.: 1978 WI
Заграничні часописи, прошу про передрук.

REAL ESTATE

EAST NEW YORK
4-род. "frame" дім і крамниця. Апартаменти не підлягають контролі. Вільне помешкання на горі. Крамниця винаймлена, огрівання. Ціна $11,000.
Готівка $5,000.
CAMEO REALTY CO.
1241 Myrtle Ave., Brooklyn, N. Y.
Tel.: GLenmore 2-8719

BAYSIDE $25,990
10% готівки на всі новесенькі 2-род. мур. доми.
Жий — рент даром.
- 4 і 4½ кімн. апарт.
- Великі ґаражі
- Парове огрівання
- 3 рази плястровані стіни
- Мосяжні рури
- Дубові підлоги
- 1957 р. кухні, з вбудованими печами
- Поруччя з зварного заліза
- Повний підвал і т. д.

1 бльок до школи, комунікацій і склепів.
MODEL HOME at 32nd Ave. & FRANCIS LEWIS Blvd.
J. A. GREEN CONSTRUCTION CORP.
Model Phone: BA 9-9768
Office: OL 8-4000

Засновано 1920 р. Tel. AL 4-8779
KOWBASNIUK AGENCY
НОТАРІЯЛЬНЕ БЮРО
277 East 10th Street New York 9, N. Y.
ВСІ РОДИ ЗАБЕЗПЕЧЕНЬ —
ПОСЕРЕДНИЦТВО ПРОДАЖУ РЕАЛЬНОСТЕЙ
БІЛЕТИ НА КОРАБЛІ І ЛІТАКИ ДО ВСІХ ЧАСТИН СВІТУ.
ВСЯКІ ІМІҐРАЦІЙНІ СПРАВИ.
ПАКУНКИ ДО ВСІХ КРАЇН ЕВРОПИ і АЗІЇ
(Жадайте наших каталогів)
Міжнародні поштові перекази.
Федеральний і стейтовий податкові звіти (INCOME TAX)
Віра Ковбасюк-Шумейко Антін Шумейко
Години: 9:30 рано до 8-ої вечора. Субота 10-рано—4 по пол. Неділя 10:30 рано до 2 год. по пол.

„Уранові міста" в Канаді

Чотири роки тому місцевість Блайнд Рівер була малим сонним селом над берегом озера Гюрон, в Північно-Західньому Онтеріо, відомим тільки з деревору6ного промислу і відпочинкової околиці. Сьогодні життя б у р л и т ь у цій місцевості: Блайнд Рівер переживає гірничу „гарячку", як і ціла околиця; недалеко будують зразкове містечко Еліот Лейк, яке приміщуватиме 15—25 тисяч населення. В чергових двох роках у тому районі працюватиме 12 копалень — з того 8 уже в цьому році. Кошти розбудови гірничого табору коло Блайнд Рівер виноситимуть незабаром п о н а д 25,000,000 дол., а ще перед закінченням шостого року зростуть до пів мільярда долярів.

Весь той промислово - гірничий розвиток почався у 1953 р., коли при гірничому верченні натраплено на багаті родовища уранової руди. Сьогодні уранові контракти осягнули велетенську цифру — понад один мільярд дол. Еліот Лейк постає як пляноване містечко; колись такі оселі розвивалися з безладних, на швидку руку організованих гірничих таборів. Терен нового містечка простягається між двома озерами в околиці, яка є справжнім раєм для спортовця.

Плян містечка Еліот Лейк передбачає удогіднення, які бувають звичайно тільки в метропольних містах. Простору ділянку пісковатого побережжя, яке сполучує обидва озера, призначено на парк; 1,600 домобудівельних ділянок у перших трьох заплянованих мешканевих дільницях уже зайнято; визначено теж місця під школи і церкви; вже тепер у школі в Еліот Лейк є понад 350 учнів.

25 літ тому в Канаді майже ніхто не чував про уранову руду, а десять літ тому видобування радіоактивної руди проводжено в малому розмірі державними заходами. В чергових двох роках видобування уранової руди, головно завдяки експлюатації злож у Блайнд Рівер, осягне правдоподібно перше місце в канадійській гірничій продукції. („Канадійська Сцена").

†

Прибиті важким горем, повідомляємо Рідних, Друзів і все Громадянство, що дня 2-го квітня 1957 р., по довгій недузі, доживши 67 років, відійшов від нас до Господа, — заосмотрений Найсвятішими Тайнами, наш Найдорожчий Чоловік і Батько

о. ЄВГЕН БАХТАЛОВСЬКИЙ

парох Sayre в Пенсилвенії, довголітній катехит середніх і народніх шкіл в Коростків і Городенці в Галичині, Інґольштадті в Німеччині.

ПАРАСТАС — в четвер 4-го квітня 1957 р., о год. 7-ій веч. в похороннім заведенні Н. Алтері, 314 Десмонд Ст., Сейр, Па.

Випровадження тіла до українсько-католицької церкви в Сейрі у п'ятницю 5-го квітня, о год. 4-ій по пол.

ПОХОРОННІ ОБРЯДИ почнуться в суботу 6-го квітня, о год. 9-ій ранку, Богослуженнями, після чого відпровадиться Тлінні Останки на місцеве кладовище.

У глибокому смутку, просимо всіх молитися за Його праведну Душу і прибути на похорони.

АННА — дружина
Оксана і Микола ПРИПЛЕСЬ,
Дарія і Михайло ДУДРА — доньки і зяті

Спорт

ТРИЗУБ — КЕНСІНҐТОН 3:1
ТРИЗУБ — ҐЕВЕРБЕ 4:3

Филаделфія, 24. березня. — У 5-му матчі І. Дивізії ФФЛіґи Пенн. Стейт — УСТ Тризуб, першун осіннього кола — переміг футболістів Кенсінґтон Блю-Беллс рахунком 3:1. Ворота стрілили: Г а р а с и м (карне), Варґа, Чижович ІІІ. Тризуб — авансував з 4 позиції, на лідера табелі весняного кола, маючи 8:2 точки і 18:8 воріт. По 8 точок мають: Фенікс, Гунґарія, Литтл Клаб — у 3 грах, зібрав 6:0 точок. Кинсінґтон — стоїть на 4 позиції.

У першенствах ІІ. Дивізії — Тризуб Іб добився великого успіху, вигравши у лідера табелі „Ґевербе" рузультатом 4:3 воріт. В цій дивізії Тризубівці ідучи шляхом виграшів, мають великі шанси на чемпіонат.

Богдан Прудиус.

Росіяни проти українців в еспанському національному радіо

Московський часопис „Русская Мисль", що виходить у Парижі, подає таку вістку: „Особи, які слідкують за російськими передачами Еспанського Національного Радіо, звернули увагу на те, що останнім часом характер передач значно змінився. Вони зовсім утратили свій бойовий антикомуністичний та пропаґандивний російський характер. До того ж ведуться вони якоюсь безграмотною російською мовою. Разом із тим посилилися напади на Росію збоку галичан - самостійників, які мають свої передачі на тих самих хвилях. На запити окремих осіб Мадрид відповідає цілковитим мовчанням. Мовчать і співробітники Російського Відділу, очевидно з поваги до країни, підданими якої вони є. Одному нашому співвітчизнянникові — пише „Русская Мисль" — що недавно побував у Мадриді, вдалося вияснити причину зміни програми. Виявляється, що з чисто принципових мотивів, пішли на димісію спочатку редактор Російського Відділу, а потім і всі співробітники". —

З цієї вістки незадоволеного московського часопису годі довідатися про ті зміни, що зайшли в еспанському радіо, але вже те, що передачі „втратили російський характер" і те, що „галичани - самостійники посилили напади на Росію" — виразно суперечать тому, що також утратили ці передачі свій антикомуністичний характер. Протестують росіяни „принципово" вже п р о т и с а м о ї присутности українців в Еспанському Національному Радіо.

Ваґнер запропонував бюджет для Ню Йорку в сумі майже двох більйонів долярів

Ню Йорк. — Нюйоркський посадник Роберт Ваґнер предложив міській раді плян бюджету на найближчий фінансовий рік, який починається 1-го липня цього року, і просив про ухвалення видатків в сумі 1,936,234,223.02 доляра. Ці видатки є на 81,114,887.01 доляра більші від бюджету на 1957 рік. Цей проєкт бюджету відіслано до Бюджетової Ради. Це буде вже 11-ий міський бюджет, який перевищує один більйон долярів. Гадають, що найближчий проєкт бюджету для цього найбільшого в світі міста перевищить два більйони долярів. Публічне переслухання в справі бюджету відбудеться в днях 10, 11, і 12 квітня. Вже цього року посадник Ваґнер заявив, що стаpатиметься, щоб міські видатки не перевищили двох більйонів. Ваґнерові вдалося осягнути те, щоб не збільшувати жадних податків і щоб скасувати податок від авт, який виносив досі від 5-ох до 10-тьох долярів річно.

НА ГАРНИЙ СПОМИН ... КУПІТЬ ПАМ'ЯТНИК У
ROSE HILL MONUMENTS
184 Union Ave. (near Lyons Ave.) Irvington, New Jersey
Українські продавці — S. ZELINSKY — PHILIP CHUY
Ми обслуговуємо і ставляємо пам'ятники на всіх цвинтарях в околиці 100 миль. — Також робимо написи.
Тел.: ESsex 2-0468

НАЙПЕВНІША ФІРМА ВИСИЛКИ ПАЧОК ДО ВСІХ КРАЇН СВІТУ
під керівництвом
John S. Feigner
1530 BEDFORD AVENUE, — BROOKLYN 16, N. Y.
Фірма ця уповноважена приймати тут митні оплати.
Для досконалої обслуги і експедиції у висилці пачок та для кращої обслуги наших клієнтів — фірма ця відкрила такі відділи:
78 Second Ave., New York City, N. Y., Tel.: ORchard 4-1540
11601 Jos. Campau Ave., Detroit 12, Mich. — TOwnsend 8-0298
651 Albany Avenue., Hartford, Conn., — Tel.: CHapel 7-5164
121 So. Vermont St., Los Angeles, Calif., Tel.: DUnkirk 5-6550

Ви можете висилати все — нову й ношену одежу, харчі і всі роди ліків — стрептомисину, пеніціліну, риміфон і інші. Ліки вислані летун. поштою доходять на протязі 7-10 днів.

НОВИНА: Тепер можна також слати "ANTI-POLIO-SERUM"

Можна слати: машинки до писання з різною азбукою, акордіони і машини до шиття. — Ґарантуємо доставу і висилаємо посвідку одержання з підписом відборця.

НОВА АДРЕСА ФІРМИ:
1530 BEDFORD AVENUE, BROOKLYN 16, N. Y.
Tel.: INgersol 7-6465, INgersol 7-7272.

Наша обслуга тепер зреорганізована і удосконалена. — Кожну пачку висилається зараз і доставляється на протязі около 7 тижнів, летунською поштою на протязі 8-10 днів.

Наша аґенція занимає перший поверх.
Багато місця до паркування.

Фірма відкрита щоденно і в неділі від 9-ої год. рано.
В суботи від 9 рано до 4 по полудні.

• Праця — Help Wanted — Agency — Праця •

Шукаєте праці — шукаєте робітника?
Зверніться до Аґенції Посередництва Праці
TOMPKINS SQUARE EMPLOYMENT AGENCY
33 — 3rd Avenue, New York 3, N. Y. • Tel. ORchard 4-1137
Особливо потрібні кваліфіковані, або некваліфіковані робітники до праці в ресторанах
КУХАРІ, БУФЕТОВІ (COUNTERMEN), КЕЛЬНЕРИ, ПОСЛУГАЧІ, ПОМИВАЧІ і ін.
• Заходьте до нашої Аґенції, яка існує вже 30 років! •
Наша Аґенція відома, що дає охочим добру й добре платну працю! Переконайтеся про це!
JOHN GELETY, власник

ВЕЛИКОДНІ КАРТКИ
НАЙБІЛЬШИЙ ВИБІР РІЗНИХ КАРТОК ТІЛЬКИ в „СВОБОДІ"
Релігійні картки 12 шт. за .... 1 дол.
Картки українських мистців по .... 10 цт.
Спішіть з замовленнями, щоб мати кращий вибір!
Замовляти:
SVOBODA, 83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

BUSINESS OPPORTUNITY

BAR & GRILL,
з апарт. домом, або без.
Близько Arlington Hall. Поміркована ціна. Власник відходить.
29 St. Marks Place, N. Y. C.

ГРОСЕРНЯ і ДЕЛІКАТЕСЕН на продаж
добрий бизнес, також „сендвічі" і гаряча кава до виносу. Надається для двох спосібних людей, або фамілії. Голоситись:
218 E. 5th St., N. Y. C.

НА ПРОДАЖ ГРОСЕРНЯ і ДЕЛІКАТЕСЕН,
на долині Менгеттену. Ґарантуємо $1,000 обороту тижнево. Рент $50.
Ціна з товаром $6,000.
Телефонувати: ORegon 7-6610

ДЕЛІКАТЕСЕН-ҐРОСЕРНЯ
Середмістя Менгеттен. Продаж з втратою, мусить продати — виїжджає.
CI 6-8075 — у тижні 6-8 P.M.,
в неділю — цілий день.
JU 2-4088

НА ПРОДАЖ ЛІТНИЩЕ
Добре поставлений бизнес, 24 спальні, дуже приємна їдальня, кухня. Гості через цілий рік, Приватна пляжа і човни, „Шафелборд". Гарне положення.
Тел.: DEfender 5-6548
Hickory 6-2211

ГРОСЕРНЯ-ДЕЛІКАТЕСЕН
PLAINVIEW, Long Island
57×46 на площі 80×130.
Паркування перед крамницею. Позаду будинок на товар 20×50. Одинока простеруюча крамниця. Посілість, товар і влаштування — цілість $70,000. ½ готівки. Телеф.:
WELLS 5-1699.

НА ПРОДАЖ
велика пекарня Bronx.
Повне влаштування. Власник відходить. Рент $125. Довгий ліз. Повна ціна $5,000. Телеф.:
JE 7-4205 — or — JE 7-9767

МОТЕЛЬ
Головний гайвей, New Jersey. Новісенький, будований відомим будівничим з Лонґ Айленд. 12 чуд. помешкань і лазничка. Вел. апартамент для власника. Місце на ресторан. Небувала нагода. Тел.: Rockville Center (Long Island) 6-2268.

Посмертні Згадки

ТЕОДОР ФРЕНК МИХАЛЬЧУК, довголітній член Відд. 292 в Дітройті, Миш., і бувший головний радний УНСоюзу, упокоївся в Бозі, 19-го березня 1957 р., на 59-му році життя. Покійний народився 1898 р. в селі Чехова, пов. Коломия, Зах. Україна. Полишив у смутку, дружину Анну, двох синів, Петра і Мирона, дві прибрані доньки, Павліну і Броньку і п'ять внуків. Похорон відбувся 23-го березня 1957 р. з пох. заведення, при участі Родини і дуже великого числа членів і знайомих, до православної церкви св. Тройці в Dearborn, Mich., а опісля на кладовище Grand Lawn. — В. Н. П.
П. Федик, секр.

ДМИТРО РІЗНИК, довголітній член Б-ва Сош. Св. Духа. Відд. 295 УНСоюзу в Акрон, Огайо, помер 16-го березня 1957 р. Покійний народився 1888 року в селі Коновичі, пов. Самбір, Зах. Україна. Залишив в смутку дружину Тацяну, двох синів Івана і Володимира; дві доньки Марґарету і Марію; брата Маріяна і чотири внуки. Похорон відбувся 20-го березня з похоронного заведення до церкви св. Духа і на цвинтар св. Хреста, де прибрана земля пером Йому буде. — В. Н. П.
В. Пулк, секр.

„ЛИСТОПАД"
для чоловічого хору з барит. сольом і фортеп.
слова Р. Купчинського,
музика О. Залеського.
Ціна: 80 цнт.
Замовляти:
"SVOBODA"
P. O. Box 346, Jersey City 3, N. J.

РІЗНЕ

АРКА
48 E. 7 вул. в Ню Йорку
(тел. GR 3-3550)
НИТКИ DMC
Гуртом та детайлічно

Новавідкрита українська
ОВЕЛІРНА КРАМНИЦЯ
ECONOMY
JEWELRY COMPANY, Inc.
135 E. 14th St., New York City
Tel. GRamercy 5-7430
Імпортовані
німецькі антени $9.95.

FARMS FOR SALE

DELAWARE COUNTY, N. Y.
177 акрів модерна молочна фарма.
8-кімн. дім, 2 лазнички, гостинець, 2 милі від Delhi, N. Y. Ціна $12,500. Сплати. Пишіть: JOHN TUCKER, Delhi, N. Y. or phone Free Port 9-8812 (Long Island).

CHESTER, N. Y.
2-род. дім з 12 акрами землі. Велика стодола і 24 стайні, 1 год. і 15 хв. від Ню Йорку.
Продається за $22,000.
Тел.: SO 8-1381

ЧУДОВА КУРЯЧА ФАРМА
6 акр., 9-кімн. дім, всі удогіднення, 5 хв. ходу до басейну, парк і риболовля; курники на 2,000 курей з 1,700 носних; всі будинки в 1-клясному стані. Власник відходить по 25 р.; продає ключ, товар і "barrel" за $10,000 готівки, решта на легкі сплати. Треба оглянути, щоб оцінити.
ED MARSCHNER, Butler Park, Washington, N. J.

ЧИТАЙТЕ НАЙСТАРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК „СВОБОДУ"

MISCELLANEOUS

ОЛИВА ДО ОПАЛЮВАННЯ
для всіх родів печей — легка і тяжка. Оливні печі, інсталяція і обслуга. Повна інсталяція огрівальної системи.
Найліпше за найліпше.
DAN PAUL COAL & FUEL CO
6304 — 5th Ave., B'klyn, N. Y.
HY 2-9700

Перероблені
МАШИНКИ ДО ПИСАННЯ
англійські, ціна $25.00. Маємо також нові і перероблені українські машинки. Рахункові машини. Офісові приряди. Потрібно аґентів.
ALL LANGUAGES TYPEWRITER COMPANY
119 W. 23rd St. (6—7 Ave.)
New York, N. Y.
Phone: CHelsea 3-8086

HALLETT & HALLETT Inc.
ПОХОРОННЕ ЗАВЕДЕННЯ
Since 1854
The HALLETT HOMESTEAD
Northern Blvd. & 147th St.
Flushing, L. I., N. Y.
FL 9-0062
Також каплиці в цілій околиці.

Lytwyn & Lytwyn
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга Щира і Чесна
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey
801 SPRINGFIELD AVENUE
IRVINGTON, N. J.
NEWARK, N. J.
ESsex 5-5555

ІВАН БУНЬКО
УКР. ПОГРЕБНИК
Обслуга чесна і найкраща
ЦІНИ ПРИСТУПНІ
John Bunko
Licensed Undertaker & Embalmer
REASONABLE PRICES
437 EAST 5th STREET
New York City
Telephone: GRamercy 7-7661

ПЕТРО ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК
Занимається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
Контрольована температура, Модерна каплиця до ужитку даром.
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y.
Tel. ORchard 4-2568

ТАРЗАН, ч. 3844. Без підозри.

... ON THE SHORE OF AVED'S ISLAND, A PIRATE SENTRY SUDDENLY JUMPED UP, ALERT.
AN OMINOUS, DARK OBJECT WAS FLOATING TOWARD THE BEACH!
BUT THEN HE LAUGHED, NERVOUSLY. IT WAS ONLY AN OLD BARREL, AND WHAT HARM COULD COME FROM THAT?
Distr. by United Feature Syndicate, Inc.

На березі Ейвдового острова пірат-вартовий нагло скочив заалярмований.
Зловісний темний предмет плив до берега!
Та зараз же він засміявся нервово. Це була тільки стара бочка, і яка шкода може бути від неї?